Gethsemane og Gaza

Ikke korrekturlæst

27. marts 2024 (EIRNS) – "Det unævnelige bliver jævnligt sagt i Gaza. Fra teenagepiger, der håber, at de bliver dræbt; til at få at vide, at et barn er den sidste overlevende fra hele dets familie. Sådanne rædsler er ikke længere unikke her…. Midt i det hele fortsætter så mange modige, generøse og utrættelige palæstinensere med at støtte hinanden, og FN's søsterorganisationer og UNICEF fortsætter.

"Som vi hørte i går: våbenhvilen (i FN's Sikkerhedsråd) skal være reel, ikke symbolsk. Gidslerne skal hjem. Befolkningen i Gaza skal have lov til at leve…. I de tre måneder, der er gået mellem mine besøg, er alle de forfærdelige tal steget dramatisk. Gaza har slået alle menneskehedens rekorder over de mørkeste kapitler. Menneskeheden må nu hurtigst muligt skrive et andet kapitel." Dette var det delvise vidnesbyrd fra James Elders, talsmand for UNICEF, på en pressekonference den 26. marts i Rafah, stedet for det næste forestående massedrab på kvinder og børn i Palæstina (der er 600.000 børn i Rafah).

Er vores menneskelighed blot en abstrakt størrelse? Har vi en udødelig menneskelig identitet hævet over vores forskellige etniske og kulturelle forskelle? Er vi én menneskelig art eller ej? Hvis vi ikke er det, så har USA's repræsentanter i FN, udenrigsministeriet, kongressen og Pentagon ret – FN's resolution 2728 fra i mandags, som kræver våbenhvile, øjeblikkelig frigivelse af gidsler og fuld humanitær adgang til Gaza, "er ikke bindende."

FN's generalsekretær António Guterres skrev på X, at "Sikkerhedsrådet har netop godkendt en længe ventet resolution om Gaza, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler. Denne resolution skal gennemføres. Det ville være utilgiveligt at fejle." Men

det var ikke det synspunkt, USA gav udtryk for. FN's Sikkerhedsråd stemte 14-0 med én, der undlod at stemme – USA.

På en pressekonference den følgende dag blev John Kirby, kommunikationsrådgiver i Det Hvide Hus, spurgt om dette:

Spørgsmål: "Med hensyn til det ikke-bindende sagde FN's generalsekretær efter afstemningen: 'Denne resolution skal implementeres'. Du siger, at den ikke er bindende. Så hvem har ret her? Og hvis den ikke er bindende, hvis den, som du siger, ikke ændrer noget, hvorfor har administrationen så blokeret for så mange lignende resolutioner tidligere?

Kirby: "Fordi de ikke fordømte Hamas. Det har jeg sagt flere gange…."

Spørgsmål: "Den her fordømmer heller ikke Hamas…."

Kirby: "Fordi de fordømmer Hamas, og fordi de også lige har opfordret til en våbenhvile uden forbindelse til gidslerne. Grunden til, at vi ikke kan støtte den, men ikke nedlagde veto, er, at den forbinder gidsler og en våbenhvile, hvilket er i overensstemmelse med vores politik."

Spørgsmål: "Og med hensyn til det bindende, er det bindende, ikke-bindende?"

Kirby: "Det er en ikke-bindende resolution."

Der var engang, hvor Amerika var bedre end dette. Pastor Dr. Martin Luther King mente, at "alle mennesker er fanget i et uløseligt netværk af gensidighed, bundet i en enkelt skæbne". Han omsatte den idé til direkte handling på vegne af afroamerikanere, men alle mennesker, ikke-voldelig handling, hvorigennem tilsyneladende magtesløse, rettighedsløse, besiddelsesløse, "foragtede og afviste" borgere blev forenet i en stor sag – at genoplive deres egen menneskelighed.

I dette øjeblik vil det ikke kun kræve lederskab, men "discipelskab" at gøre anerkendelsen af palæstinensernes

menneskelighed “bindende” for den malthusianske regelbaserede uorden i Anglosfæren. At blive en elev af Oasis-planen, den omfattende plan for Sydvestasien udtænkt af Lyndon LaRouche og forfinet af hans medarbejdere gennem 50 år, betyder at lære, hvordan man gennemfører den med det samme. Man vil aldrig opnå en “politisk” eller “militær” løsning på “Mellemøstproblemet” uden samtidig at sætte “skovlene i jorden” for at bygge dette verdensomvæltende projekt. Som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, sagde i sin ugentlige strategiske dialog i dag:

“Afstemningen i FN’s Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at efterkomme. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes? Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, Oasis Plan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at opbygge konferencen. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med deres indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det helt fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – hvis hele verden, som et magtfuldt kor, krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle nabolandene ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan man faktisk kan skabe fred gennem økonomisk udvikling.”

Dagen i dag, som af de kristne kaldes Skærtorsdag af nogle og Maundy Torsdag af andre, kunne også kaldes Gethsemane-dagen.

Den nat blev Jesus, “profeten uden ære i sit eget land”, i et pinefuldt beslutningsøjeblik ét med sin mission for menneskeheden. “O min Fader, hvis dette bæger ikke kan gå fra mig, men jeg må drikke af det, så skal din vilje ske fyldest.” At “efterligne Kristus” betyder at tage imod bægeret i vores tid, som Martin Luther King gjorde i sin ensomme modstand mod den uretfærdige krig i Vietnam. I dag er Gaza verdens Gethsemane. I vores sektion for historie og kultur bringer vi økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches “In the Garden for Gethsemane”, som han komponerede i fængslet i traditionen fra Thomas Mores ” Kristi sorg”.

Credit: Tango7174/CC 4.0

Tiden er inde til at gøre det man ved er rigtigt

Den 26. marts 2024 (EIRNS) — Tiden er inde til at gøre det rigtige.

Jeg mødte Morderen på vejen.

Han havde en maske som Castlereagh-

Han så meget glat ud, men alligevel dyster;

Syv blodhunde fulgte ham…

Og mange flere ødelæggelser udspillede sig

I denne uhyggelige maskerade,

Alle forklædte, selv for øjnene,

Som biskopper, advokater, adelige eller spioner. “

-Percy Shelley, Anarkiets maske (1819)

Det er folkedrab, siger FN's særlige udsending for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese. Hun talte fra Genève i går om den systematiske massedrabskampagne, som de israelske forsvarsstyrker nu gennemfører efter ordre fra Netanyahu-regimet, og som støttes og styrkes af Storbritanniens, USA's og NATO's våben, penge og indflydelse. I et vidneudsagn til FN's Menneskerettighedsråd i Genève i går sagde Albanese (uofficiel udskrift): "Efter næsten seks måneders ubarmhjertigt israelsk angreb på det besatte Gaza er det min højtidelige pligt at rapportere om det værste af, hvad menneskeheden er i stand til, og at præsentere mine resultater: 'Et folkedrabs anatomi'.

"Historien lærer os, at folkedrab er en proces, ikke en enkeltstående handling. Det starter med umenneskeliggørelsen af en gruppe som anderledes, fornægtelsen af denne gruppes menneskelighed og ender med ødelæggelsen af gruppen helt eller delvist. Umenneskeliggørelsen af palæstinenserne som gruppe er kendetegnende for deres historie – etnisk udrensning, fordrivelse og apartheid.

"… Da landoffensiven startede, så antallet af daglige tab ud til at falde, men faktisk steg niveauet af grusomheder. Masseforsvindinger og vilkårlige tilbageholdelser, udbredt og systematisk tortur og umenneskelig behandling føjer sig til oplevelsen af endeløs død og tab…. En af mine vigtigste konklusioner er, at Israels udøvende magt, militære ledelse og soldater bevidst har fordrejet reglerne i den humanitære folkeret – skelnen, forholdsmæssighed og forsigtighed – i et forsøg på at retfærdiggøre folkemorderisk vold mod det palæstinensiske folk. ….

"I lyset af dette finder jeg, at der er rimelig grund til at tro, at tærsklen for at begå folkedrab mod palæstinensere som gruppe er nået. Konkret har Israel begået tre

folkedrabshandlinger med den nødvendige hensigt, nemlig at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen, bevidst at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og at indføre foranstaltninger, der skal forhindre fødsler inden for gruppen. Folkemordet i Gaza er det mest ekstreme stadie i en langvarig bosætterkolonial proces med udslettelse af de indfødte palæstinensere…. Dette var en forudsagt tragedie.

"Mens Den Internationale Domstol (ICJ) skal drøfte sagen, skal Den Internationale Straffedomstol (ICC) efterforske den. Det er mit ansvar at minde jer om, at folkedrabskonventionen indeholder en ufravigelig forpligtelse til at forhindre folkedrab, en realitet, som ICJ anerkendte som sandsynlig for præcis to måneder siden. Dengang var det tid for staterne til at handle, og da de ikke gjorde det, er det tid til at handle nu. I sin mørkeste time kan det internationale samfund ikke blive ved med at ignorere, at det er Israels projekt at rydde Palæstina for palæstinensere i modstrid med international lov. Verdens manglende evne til at stille Israel til ansvar har ført til folkemord, som er blevet afsløret i Gaza. Benægtelse af virkeligheden og fortsættelse af Israels straffrihed og usædvanligt stødende fremfærd er ikke længere levedygtig.

"Især i lyset af gårsdagens bindende resolution fra FN's Sikkerhedsråd beder jeg indtrængende medlemslandene om at overholde deres forpligtelser, som starter med at indføre en våbenembargo og sanktioner mod Israel, og dermed sikre, at fremtiden ikke fortsætter med at gentage sig selv. Mange tak."

Andre vigtige udviklinger, især den britiske domstols afgørelse i Julian Assange-sagen, er dækket andetsteds. Men konklusionen fra FN's særlige rapportør er af særlig, enestående betydning. Den river masken af ikke bare Israels tilsynsmænd, men også masken af enhver og os alle. Det er grunden til det udbredte samvittighedsnag, som først blev oplevet og udtrykt af unge mennesker, især Jewish Voice for

Peace, derefter af andre institutioner og enkeltpersoner, og nu endelig påvirker mange af de mest uigennemtrængelige, fra amerikanske kommentatorer som Candace Owens, Alex Jones og Christiane Amanpour til politikere som Alexandria Ocasio-Cortez, der i fredags udtalte: "Mens vi taler, i dette øjeblik, er 1,1 millioner uskyldige i Gaza ved at dø af hungersnød, en hungersnød, der med vilje er blevet fremprovokeret gennem blokering af fødevarer og global humanitær bistand af ledere i den israelske regering."

I dag kan verden ikke hævde, som den gjorde for 90 år siden, efter Adolf Hitlers magtovertagelse, at den ikke fik det at vide, at sandheden blev skjult, indtil det var for sent at stoppe forbrydelsen. Ordfører Albaneses bebrejdelse af det internationale samfund for ikke at have handlet for to måneder siden, i slutningen af januar, efter Sydafrikas redegørelse til Den Internationale Domstol i december – "Tiden for staterne til at handle var dengang" – og dets forslag om en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel – "tiden til at handle er nu" – er et vigtigt realitetstjek af verden. Uanset hvad Biden-administrationen siger, er sandheden, at USA fortsætter med at levere våben til Israel, ligesom Storbritannien og Tyskland gør det.

Biden-administrationen nægter at indrømme, at nationen Israel begår folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, som USA's egen dommer Jackson vurderede for 80 år siden ved Nürnberg-tribunalerne. Hvorfor støtter USA og dets "særlige partner", Storbritannien, stiltiende politikken for at affolke Gaza? Lad os aldrig glemme, at siden Romklubben blev grundlagt i april 1968, har affolkning og afindustrialisering været NATO's mellemnavn. Kinas udviklingsprojekter i Argentina og Latinamerika, på det afrikanske kontinent og dets internationale Bælte- og Vej-Initiativ er forhadt af NATO og de der ønsker affolkning. I Ukraine, som i Gaza, som i den bevidste og racistiske ødelæggelse af Haiti, udført af det internationale finans-efterretnings-narkokartel "A/S

Narkotika", er affolkning, nogle gange med folkemorderiske midler, det forsætlige, bevidste, tilsigtede resultat.

Denne fredag vil Den Internationale Fredskoalition, sammen med forskellige medlemmer af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og andre organisationer, hæve standarden for handling for at besejre disse forbrydelser, til det der er skitseret i princip ni i Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur": "For at overvinde den konflikt, der opstår på grund af stridende meninger, og som er den måde, imperier har opretholdt kontrol over undersåtterne på, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i overensstemmelse med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som værende i overensstemmelse med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber." Det haster med at finde den "fælles høje grund" og danne den internationale sammenslutning, der gennem denne fælles forpligtelse til at se alle mennesker som én menneskehed, kan gennemføre let tilgængelige løsninger, såsom LaRouche Oase-projektet, fri for den atomare geopolitiks dødelige sygdom. Vi må handle i tide, og den tid er nu.

Photo: Al Araby/Wikimedia Commons

Organisering virker! Gør mere af det

Den 25. marts 2024 (EIRNS) — Selv om terrorangrebet i Rusland den 22. marts, den kraftigt optrappede krig mellem Rusland og Ukraine, og de igangværende NATO-planer om at sætte støvler på jorden i Ukraine truer med at skubbe planeten ud over kanten

til en atomkrig, bør de, der vil stoppe et sådant vanvid, lægge nøje mærke til to udviklinger i løbet af de sidste 48 timer.

For det første udsendte organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), som repræsenterer en voksende strømning i amerikanske militær- og efterretningskredse, den 24. marts et åbent brev til præsident Joe Biden, "VIPS MEMO: Den franske vej til atomkrig" ("Emne: På randen af atomkrig"), hvori de advarer om, at den franske præsident Emmanuel Macrons gentagne opfordringer til at sætte NATO-tropper ind i Ukraine "ville føre det amerikanske folk ud på en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i selve menneskehedens."

For det andet blev en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, endelig godkendt den 25. marts – fordi USA ikke nedlagde veto, som de havde gjort ved alle tidligere resolutioner, men denne gang kun undlod at stemme. Dette er langt fra, hvad der skal til for rent faktisk at stoppe det igangværende folkemord og give humanitær livsstøtte til Gazas 2,3 millioner mennesker – endsige gennemføre et fuldt udviklingsprogram, såsom LaRouches Oase-plan – men det viser, at Biden-administrationen fornemmer det politiske pres.

Presset kommer fra en chokeret amerikansk befolkning, hvoraf mange er gået på gaden for at give deres modstand mod folkemordet til kende – og for at true Bidens genvalg. Og trykket kommer også fra et hurtigt voksende flertal af det, der allerede er det Globale Flertal af nationer og folk, som har gjort det klart, at de ikke længere vil underkaste sig 500 års kolonistyre og mere moderne udplyndring af deres økonomier gennem den spekulative politik i det bankerotte City of London og Wall Streets finanssystem.

Schiller Instituttet, og allierede som dem i Den Internationale Fredskoalition, har været intenst involveret i

at organisere de kræfter, der skal få det politiske pres til at stige, både i USA og Europa, såvel som i landene i Syd. Ud fra det drager vi en simpel konklusion: Organisering virker! Men der skal gøres meget mere, og det skal ske hurtigt.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion med samarbejdspartnere i dag:

"Jeg tror, vi er på en meget stejl og potentielt meget kort vej mod atomkrig, hvis det ikke lykkes os på en eller anden måde at tilføre noget fornuft til situationen. Og nøgleproblemet er stadig det, som den ungarske premierminister Orbán karakteriserede som de to galakser, da han deltog i EU-topmødet i Bruxelles, hvor han sagde, at da han så, hvilken slags krigstogt disse mennesker var på, var det som at komme ind i en anden galakse.

" Der er nogle mennesker, som er ekstremt bevidste om det, og som er i chok og rædsel over, hvad konsekvenserne af dette er; og så har vi på den anden side repræsentanterne for den anden galakse, som tror, at de kan drive dette fremad i det uendelige uden nogen følger, eller med formodet kapitulation eller nederlag for Rusland, hvilket i en verden med atomvåben er en umulighed. Så det tager virkelig vejret fra en….

"Verden er tydeligvis i en forfærdelig, farlig tilstand. Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at mobilisere for at få en form for gennembrud… [gøre vores] Oase-plan-konference til en reel demonstration af, at der findes en helt anden metode til konfliktløsning, som er fredelig udvikling…. Vi er nødt til at få folk til at træde frem og ikke blive siddende som kaniner foran en slange, indtil det er for sent."

UN Photo/Loey Felipe

Hvilken galakse befinder du dig i ?

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) — Ungarns premierminister Viktor Orbán ramte hovedet på sømmet i en kommentar den 22. marts, efter at have deltaget i et EU-topmøde i Bruxelles. Han sagde, at en række EU-ledere der åbent diskuterede, hvad der var "utænkeligt" for bare et par uger siden: at sende NATO-tropper til Ukraine for at kæmpe mod Rusland. Orbán advarede om, at "hvis et NATO-land går ind i militære operationer mod Rusland, vil det betyde starten på Tredje Verdenskrig." Han tilføjede om mødet med sine kolleger: "Jeg føler, at jeg er ankommet til en anden galakse."

Orbán har ret — og det er en usædvanlig farlig indsigt.

Den dominerende politik blandt de vestlige eliter er en nådesløs konfrontation med Rusland og Kina på alle fronter — op til og inklusive atomkrig. Krigsretorikken fra massemedierne og næsten alle politiske ledere er mere skør og hysterisk end den anden, og de hyperventilerer hver især i deres fordømmelse af præsident Putin og Rusland som kilden til alt ondt i verden — eller måske galaksen.

Der foreslås styrker på jorden fra NATO. Tysklands Taurus-missil gøres klar til forsendelse, så Kiev kan angribe Moskva og andre mål. Olieraffinaderier dybt inde i Rusland bliver fortsat angrebet med vestlige våben, vestlig målretning og vejledning og åben vestlig godkendelse.

Den 22. marts dræbte et afskyeligt terrorangreb 133 russere, der overværede en koncert nær Moskva. Selvom de russiske myndigheder endnu ikke officielt har placeret ansvaret, meddelte præsident Putin i en national tv-udsendelse, at "angriberne blev fanget på flugt mod Ukraine, hvor der ifølge

de foreløbige oplysninger var forberedt en mulighed for at krydse grænsen på den ukrainske side." Uanset hvem de umiddelbare terrorister viser sig at være, er det veldokumenteret, at sådanne evner – og motivet – hovedsageligt ligger hos vestlige efterretningstjenester, især de britiske.

En anden del af krigen mod menneskeheden, som har sit udspring i "den anden galakse", er den finansielle og økonomiske krigsførelse, som Wall Street og City of London fører mod BRIKS-nationerne og ethvert land i det Globale Syd, som vil bryde fri af trældom under det bankerotte transatlantiske systems udplyndring og spekulation. Sydafrika trues med amerikanske sanktioner for at vove at fordømme det israelske folkemord i Gaza. IMF og de internationale banker har Etiopien og Egypten på pinebænken og kræver dødbringende stramninger og nedskæringer for at kunne refinansiere deres lån. Kinesiske banker bliver afpresset med udsigten til amerikanske sanktioner, hvis de fortsætter med at finansiere kinesisk-russisk handel. Og Saudi-Arabien er et særligt mål for at trække landet væk fra BRIKS og ind i en anerkendelse af Israel, så regionen derefter kan håndtere "den måske største trussel mod Israel og mange andre, som er Iran og dets forskellige stedfortrædere," udtalte udenrigsminister Tony Blinken efter et møde med den saudiske udenrigsminister og kronprins Mohammed bin Salman.

Synspunkterne fra disse to galakser er blevet absolut uforenelige, kommenterede Helga Zepp-LaRouche i dag. Der må gøres en ekstraordinær organisatorisk indsats for at bringe en smule rationalitet tilbage til de vestlige politiske beslutningstagere, før det er for sent. I sine afsluttende bemærkninger til mødet den 22. marts i Den Internationale Fredskoalition understregede Zepp-LaRouche:

"Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse tåbelige mennesker, som tror, at det

hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op."

Hun fortsatte: "Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle de organisationer og institutioner, som bør være alarmerede og mobiliserede…. Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af den erklæring", der netop er blevet udarbejdet og læst op på IPC-mødet, "Vores opråb må ikke komme for sent!"

"Kom i gang med en bevidst mobilisering", insisterede Zepp-LaRouche, "bliv virkelig en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning."

Ud over denne hastende mobilisering for at stoppe krigstrangen, tilføjede hun: "Vi er også nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker…. Ud over den økonomiske krise og krisen i det finansielle system i Vesten, som er årsagen til den, er der det faktum, at områder i resten af verden ikke kollapser; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS."

Under disse omstændigheder er der behov for en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. "Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan skabe nogen forandring, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tror, at de er for små, at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre."

Zepp-LaRouche mindede lytterne om, at hun tilbage i november 2022 havde udarbejdet et forslag med "ti principper, som er sendt videre som et forslag til diskussion, og for at give folk en fornemmelse af, hvad der bør være en del af en sådan ny arkitektur."

Hun konkluderede: "Dette er en situation, hvor vi har brug for

en masse kræfter verden over til at sige: Hvis den nuværende verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.”

Foto: Wikimedia Commons

At få verden vendt rigtigt opad

Den 21. marts 2024 (EIRNS) – Den 26. januar fastslog Den Internationale Domstol, at der var solidt grundlag for anklagen om folkedrab fra Israels side mod palæstinenserne i Gaza. Samme dag hævdede Israel, at UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East), den vigtigste hjælpeorganisation, der holder tempoet i folkemordet tilbage, havde 12 af sine 30.000 ansatte med en eller anden forbindelse til Hamas’ angreb på Israel den 7. oktober. UNRWA afskedigede uden videre alle de 12 medarbejdere uden at bestride de mangelfulde påstande i Israels bevismateriale, tilsyneladende i håb om, at de vestlige magter ville være tilfredse med ofringen.

I løbet af de sidste otte uger har den israelske regering ignoreret ICJ’s foreløbige ordrer, især ordrer om at skaffe mad, vand og medicin nok til at håndtere underernæring og sygdom, mens mere end et dusin vestlige lande simpelthen har stoppet al deres finansiering af UNRWA. Der er noget omvendt ved dette billede.

I går udtalte FN’s generalsekretær, at den uafhængige

undersøgelse af UNRWA nu som forventet har påvist, at organisationen er godt rustet til "at sikre overholdelse af det humanitære princip om neutralitet", og at kommissionen har identificeret de specifikke forbedringer, der skal tages hånd om.

Så hvor er overskrifterne om lande, der nu jubler over, at de kan genoprette finansieringen til UNRWA, den mest umiddelbare og effektive logistiske kapacitet til at føre krig mod den desperate sult, sygdommene og dødsfaldene på grund af sult? Og selvom der ikke var nogen grund til at understrege pointen, så forbyder det amerikanske nødbudget, der skal stemmes om i morgen, enhver form for finansiering af UNRWA det næste år!

FN's Sikkerhedsråd hørte den 19. marts om rædslerne i Sudan, som de vestlige medier har udeladt fra deres dækning, fordi vores fattige befolkninger knap nok kan håndtere, hvad der sker i Gaza. Ifølge FN menes omkring 730.000 sudanesiske børn at lide af alvorlig underernæring, mere end 8 millioner mennesker er fordrevet, og 18 millioner står over for akut fødevareusikkerhed, selv i deres høstsæson. I Haiti forklarede den administrerende direktør for Hospital Albert Schweitzer til ABC News, at med "havnene lukket ned, er der nu reel bekymring for, at Port-au-Prince faktisk kan løbe tør for mad og andre vigtige forsyninger i løbet af de næste to uger." En kvinde, der er flygtet fra volden og har søgt tilflugt i en forladt regeringsbygning, bliver interviewet: "Vi er ved at dø af sult. Babyerne er ved at dø af sult. De handicappede dør af sult. De unge dør af sult. Alle er ved at dø af sult. Vi kan ikke hjælpe hinanden."

Den nuværende situations hæslighed og fare kræver en urokkelig, beslutsom optimisme om, at menneskeheden, som Friedrich Schiller udtrykte det, faktisk er født til noget bedre. Sidste uges drøftelser i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gav et glimt af dette håb og drev en kile ind mellem håb og fortvivlelse. I morgen indkalder IPC til et hastemøde i en "rød alarm"-mobilisering, hvor de leder kampen

for at finde en vej frem. Den rapport vil blive offentliggjort her i morgen.

I mellemtiden kan man, som om ens liv – og mange andre liv – afhang af det, studere kernen i løsningen, begyndende med den 14 minutter lange videooversigt om "Oase-planen", og sprede den vidt og bredt. Når først denne verden får vendt den rigtige side opad, vil man måske undre dig over, hvorfor vi ikke gjorde det noget før.

Foto: Credit: ICJ

Hvor er opråbet? Vil det komme, når det er for sent?

Den 20. marts 2024 (EIRNS) – Natten til den 17. marts advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte militær konflikt mellem Rusland og de USA-ledede NATO-tropper i Ukraine ville betyde, at planeten kun var et skridt fra en atomar Tredje Verdenskrig. Putin svarede på en journalists spørgsmål om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO's landtropper ville blive indsat i Ukraine. Putin, hvis valgsejr netop var blevet bekræftet, var kortfattet med hensyn til, hvad dette ville indebære:

"Det er klart for alle, at dette vil være ét skridt fra en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette." Og han understregede endnu en gang: "Jeg har sagt det igen og igen, og jeg gentager det. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke blot fordi fjenden løber tør for kugler."

To dage senere, den 19. marts, rapporterede Putins direktør for den russiske efterretningstjeneste, Sergej Naryshkin, at Frankrig allerede var i gang med at forberede sådanne troppeindsættelser: "Ifølge oplysninger fra den russiske SVR (Efterretningstjeneste for Udenrigsanliggender) er en styrke, der skal sendes til Ukraine, allerede ved at blive forberedt. I første omgang vil det omfatte omkring 2.000 soldater…. Det vil således blive et legitimt prioriteret mål for angreb fra de russiske væbnede styrker. Det betyder, at det vil lide samme skæbne som alle de franskmænd, der nogensinde er kommet til den russiske del af verdenen med et sværd," understregede Naryshkin.

Naryshkin gentog den pointe, Putin kom med i sin årlige tale til den føderale forsamling den 29. februar: "De må i sidste ende forstå, at vi også har våben … der kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Er de klar over hvad det indebærer?"

Reaktionen fra Frankrig, USA og NATO som helhed på Ruslands gentagne bøn om fornuft har været skræmmende på grund af de strategiske følgevirkninger af deres rene selvmorderiske vanvid. De vestlige nationer taler nu åbent om at indsætte NATO-tropper i direkte kamp mod Rusland.

Stabschefen for den franske hær, general Pierre Schill, skrev en kronik i Le Monde den 19. marts, hvor han sagde, at "Den franske hær er klar…. Den franske hær forbereder sig på de hårdeste konflikter." Han sagde, at Paris kunne samle en division på 20.000 tropper inden for 30 dage og en hær på 60.000 ved at gå sammen med divisioner fra andre NATO-allierede, og mindede om at Frankrig er afhængig af sit atomarsenal til sit forsvar.

Samme aften gav den franske oberstløjtnant Vincent Arbarétier (pensioneret) en kort briefing på fransk TV "Direct LCI" om

forslaget om at samle franske tropper langs Dnieper-floden i Ukraine for at deltage i de militære kampe mod Rusland. Intervieweren spurgte: “Ville det ikke blive betragtet som en provokation af Rusland?” svarede Arbarétier skråsikkert: “Absolut ikke, for det tvinger Rusland til at diskutere, mens vi er i en ligeværdig position. Det vil sige, at vi har soldater, vi er en atommagt.”

Den 19. marts var den amerikanske forsvarsminister, Lloyd Austin, også på Ramstein Air Base i Tyskland til et møde i Ukraine Defense Contact Group, hvor han gentog den amerikanske politik om, at hvis Ukraine taber mod Rusland, så vil NATO selv snart være i krig med Rusland. Dagen før havde forsvarsministrene fra Tyskland og Polen, henholdsvis Boris Pistorius og Władysław Kosiniak-Kamysz, mødtes lige uden for Warszawa, hvor de meddelte, at Tyskland og Polen i fællesskab vil oprette en hurtig udrykningsstyrke ved EU’s østlige grænse, der skal starte med 2.500 soldater hver.

Tro ikke et øjeblik, at regeringerne i NATO-landene ikke er så skøre – det er de. Og de er desperate på grund af deres kollapsende system. For over to år siden sagde de samme regeringer, at der slet ikke ville blive sendt våben til Ukraine – og så blev de sendt. Senere svor de, at der ikke ville blive sendt mellemdistancemissiler – og så blev de sendt. Derefter lovede de, at de ikke ville sende Leopard- og Abrams-kampvogne – og nu er de der også. I dag diskuterer de aktivt at sende langtrækkende Taurus-missiler til Ukraine, som kan ramme dybt ind på russisk territorium, og at indsætte egentlige NATO-tropper i kamp mod russiske soldater. Hvor lang tid går der, før det også bliver virkelighed?

Hvis vi endnu en gang venter på at “se, om det sker”, vil det sandsynligvis være for sent at gøre noget ved det. Tiden til et verdensomspændende opråb er nu! Tiden til at forene fredsbevægelsen i alle lande er nu! Det er nu, vi skal vågne op og indse, at vi kun er “et skridt fra en fuldstændig tredje verdenskrig “!

Den Internationale Fredskoalition er i rødt alarmberedskab og mobiliserer på alle tænkelige ikke-voldelige måder for at sikre, at det organiserede internationale opråb kommer nu, før det er for sent. Deltag i IPC's kommende 42. ugentlige møde fredag den 22. marts kl. 12 EDT (kl 18 dansk tid), og få alle dine familiemedlemmer, venner og kontakter til at gøre det samme.

Foto: Credit: NATO

Glasset er halvt fuldt, eller hvordan man overvinder kynisme

Den 19. marts 2024 (EIRNS) – For at overleve kan verden blive nødt til at håndtere en ondartet form for kynisme.

I går bragte FN den seneste opdatering med detaljerede oplysninger om hungersnød, sult og dødsfald i Gaza. Der er en tilsyneladende manglende evne hos det vestlige publikum og ledere til at forstå, hvad der sker med 2,3 millioner sjæle, når der fra den anden uge i oktober lukkes for vand, mad, elektricitet og medicin i ugevis. Måneder, hvor 80-90% af befolkningen blev fordrevet fra deres hjem og boede i teltlejre eller på gaden, ville uundgåeligt resultere i massive infektioner og sygdomme.

FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) advarer for første gang ikke om en begyndende hungersnød. Den rapporterer, at det nordlige Gaza nu befinder sig i en hungersnød; at over

70% af de 2,3 millioner palæstinensere i Gaza står over for "katastrofal sult; og at kun en øjeblikkelig våbenhvile, der muliggør massive leverancer af fødevarehjælp, kan forhindre en nært forestående død." De anslår, at 450 mennesker om dagen kan dø, ikke af kugler, men en langsommere, mere pinefuld død, af underernæring, sygdom og sult.

Selv den ofte afstumpede Josep Borrell, EU's udenrigspolitiske chef, formåede at læse rapporten korrekt (på gårsdagens konference i Bruxelles om hjælp til Gaza) og erklærede: "I Gaza er vi ikke længere på randen af hungersnød. Vi er i en tilstand af hungersnød."

Som var det et spørgsmål om at redde sultende mennesker i en koncentrationslejr, styrter man ind med al den militære styrke, mad og medicin, det medicinske personale osv., der er brug for. Standarden blev formuleret af Jeremy Laurence, rådgiver for FN's højkommissær for menneskerettigheder, Volker Türk: "Israel har som besættelsesmagt pligt til at sikre, at befolkningen får mad og lægehjælp, der svarer til deres behov, og til at lette humanitære organisationers arbejde med at levere denne hjælp."

Som Sydafrikas udenrigsminister, Grace Naledi Pandor, forklarede i dag til Washington, D.C.: "Israel har ignoreret de midlertidige foranstaltninger, og vi ser nu massesult og hungersnød for øjnene af os…. Jeg tror, at vi som menneskehed er nødt til at betragte os selv med rædsel…." Sydafrika nægtede at vende det blinde øje til. Mærkeligt nok var de så heldige at have lidt under apartheids enorme uretfærdighed, og åbenbart at have formet deres identitet omkring noget, der er nødvendigt i en verden med så vedvarende rædsler. Der var en stålsat menneskelighed over Pandors afvisning af at vige tilbage i lyset af grimhed eller endog ondskab.

Endelig, i en beslægtet udvikling, oplæste FN's generalsekretær, António Guterres, oprørsloven for verdens atomvåbenmagter i går ved FN's Sikkerhedsråds åbne debat om

atomnedrustning: “I dag mødes vi på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste punkt i årtier. Dommedagsuret tikker højt nok til, at alle kan høre det. Fra akademikere og civilsamfundsgrupper, der opfordrer til en afslutning på det atomare vanvid.” Menneskeheden kræver et skridt tilbage fra afgrunden. “Og hvad er svaret? Stater, der besidder atomvåben, er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overgår investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, hvorimod budgetterne til diplomati og udvikling skrumper.”

Dialogen må dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger på baggrund af deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk “hund æder hund”-mentalitet, hvor det at komme frem kræver, at man skubber andre ned, har ført os til et forfærdeligt spøgelse af hungersnød, død og atomudryddelse.

Pandor var i dag forfærdet over noget af opførslen i den amerikanske kongres, men i stedet for at fordømme USA og andre atomvåbenmagter, stillede hun spørgsmålet: “Hvordan bidrager de magtfulde til det fælles bedste?… Men jeg tror på, at når man har indflydelse og ressourcer, så bør man bruge dem til at opbygge et større gode….”

Dialogen om “diplomati og udviklingsbudgetter”, faktisk om opblomstringen af ørkenerne i Israel og Gaza, i Nordafrika, i Saudi-Arabien osv., opbygges dag for dag omkring den kommende Schiller Institut-konference den 13. april om ” Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien.” Det kræver optimisme.

Hver dag, hver time, som rædselsshowet i Gaza (Haiti, Sudan osv.) udspiller sig, æder kynismen billedet af mennesker som skabt i deres Skabers levende billede. Ved at gøre en indsats for at afslutte rædselsshowet opbygger man optimisme, den slags stålsat optimisme, som Naledi Pandor udviser i dag. Og det hjælper at se glasset halvt fyldt, hvis der er frisk, rent

vand.

Foto: Ivan Radic/CC2.0

Putin advarer om risikoen for Tredje Verdenskrig

18. marts 2024 (EIRNS) – I en kommentar til journalister i går aftes, efter at hans valgsejr var blevet bekræftet, advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte konflikt mellem Rusland og den USA-ledede NATO-militæralliance ville betyde, at planeten var et skridt væk fra Tredje Verdenskrig, et scenarie, som næppe nogen ønsker. Putin svarede på [et spørgsmål] (https://www.reuters.com/world/europe/putin-warns-west-russia-nato-conflict-is-just-one-step-ww3-2024-03-17/) fra Reuters om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om ikke at udelukke indsættelsen af NATO-tropper på landjorden i Ukraine i fremtiden. Som svar sagde Putin: "Alt er muligt i den moderne verden."

"Det er klart for alle, at dette vil være et skridt nærmere en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette," sagde Putin videre. Han tilføjede dog, at NATO-militærpersonale allerede var til stede i Ukraine, og sagde at Rusland havde opfanget, at der blev talt både engelsk og fransk på slagmarken. "Der er ikke noget godt i dette, først og fremmest for dem, fordi de dør der og i stort antal," sagde han.

Putin sagde, at han ville ønske, at Macron ville holde op med at forsøge at forværre krigen i Ukraine, men i stedet ville spille en rolle for at opnå fred: "Det ser ud til, at Frankrig

kan spille en rolle. Alt er ikke tabt endnu."

"Jeg har sagt flere gange, og jeg siger det igen. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke bare fordi fjenden er ved at løbe tør for kugler," sagde Putin. "Hvis de virkelig, seriøst, ønsker at opbygge fredelige, gode naboskabsrelationer mellem de to stater på lang sigt, og ikke blot holde en pause i oprustningen i 1,5-2 år."

[Putin blev også spurgt](https://www.youtube.com/watch?v=zLEUwOWwzV8), om han anså det for nødvendigt at indtage Ukraines Kharkiv-region. Han svarede, at hvis angrebene fra Ukraine fortsatte, ville Rusland skabe en bufferzone ud af mere ukrainsk territorium for at forsvare russisk territorium. "Jeg udelukker ikke, at vi i lyset af de tragiske begivenheder, der finder sted i dag, på et tidspunkt, når vi finder det passende, vil blive tvunget til at skabe en slags 'sanitær zone' i de områder, der i dag er under Kiev-regimet," sagde Putin.

Foto: Wikimedia Commons

'Skt. Patricks visdom': Udvikling er vejen til fred

Den 17. marts 2024 (EIRNS) – Det er for tidligt at fastslå, at irsk-amerikanske borgere vender sig mod præsident Joe Biden i samme grad som arabisk-amerikanere og studerende gør det. Men protester og "alternative St. Patrick's parader for Palæstina" i New York og Philadelphia viser, at den intense støtte til Palæstina i selve Irland smitter af på irsk-amerikanere.

På trods af regeringens meget langvarige afhængighed af

amerikanske politiske ledere, konkurrerer Irland med Sydafrika i sine krav om øjeblikkelig våbenhvile og sin fordømmelse af Israels folkemorderiske handlinger i Gaza. Demonstrationer i Dublin i slutningen af februar involverede mere end 100.000 mennesker (1,5-2% af den irske befolkning). Ved Bidens fejring af St. Patrick's Day i Det Hvide Hus deltog kun Leo Varadkar, den irske republiks Taoiseach eller førsteminister; andre ledere i delegationen, herunder Nordirlands førsteminister, Michelle O'Neill, og Sinn Fein-leder Mary Lou McDonald, udeblev. Irish-Americans for Palestine havde opfordret delegationen til at boykotte Det Hvide Hus på Skt. Patricks Dag.

"Det er utroligt, hvor meget tingene kan ændre sig på et år," sagde Aodhán Ó Ríordáin, et medlem af Dáil eller den irske republiks underhus, som bød Biden velkommen i april 2023 for at tale til begge parlamentets kamre, hvor den amerikanske præsident af irsk afstamning blev hyldet. Ó Ríordáin fortalte CBS News den 16. marts. "Hvis det skete i dag, ville der ikke være nogen i kammeret…. Det vi ser er en meget veludstyret, velbevæbnet og magtfuld nation, der udøver hævn over et meget betrængt folk."

Irlands justitsminister, Rossa Fanning, gav en af de stærkeste fordømmelser af Israels "krigsforbrydelser" i Gaza til den offentlige høring ved Den Internationale Domstol den 22. februar, og opfordrede EU til ikke at indgå økonomiske aftaler med Israel, før der er skabt retfærdighed i Palæstina.

Historien om, hvordan irerne endelig afsluttede og derefter kom sig efter et britisk folkemord, fortæller os, hvorfor Irland støtter palæstinenserne nu; men endnu vigtigere, hvorfor Schiller Instituttets skitse til økonomisk udvikling, Oase-planen, er så afgørende for at opnå fred i Sydvestasien.

Begyndende med den irske hungersnød i 1845-1850 – lavpunktet i århundreders britiske bestræbelser på at reducere irerne til slaver eller udrydde dem – faldt Irlands befolkning uafbrudt i

75 år, og i 1920 havde den mistet mere end halvdelen af befolkningen på 6-7 millioner i 1840 og var faldet til 3 millioner! Hvad gjorde en ende på den katastrofe i begyndelsen af 1920'erne?

For det første, Sinn Feins boykot-, importsubstitutions- og selvindustrialiseringspolitik, partiet, der blev grundlagt blot 18 år før, det i 1922 tilkæmpede sig en suveræn republik Irland fra briterne. Sinn Fein baserede sig på den amerikanske systemøkonom Friedrich Lists værker. Den irske republik erstattede boykot af britiske varer med stærke toldsatser op gennem 1950'erne.

For det andet vedtog republikken Irland straks en national plan for udvikling af vandværker og infrastruktur, Shannon River Scheme, som blev gennemført på kort tid og afsluttet i 1929. Shannon River Scheme var en værdig forgænger til det amerikanske Tennessee Valley Authority og var måske det første integrerede nationale elektricitetssystem i verden. Med en installeret kapacitet på omkring 90 megawatt elektrificerede det hele landet. Det blev konstrueret af Siemens, udtænkt af den irske Siemens-ingeniør Dr. Thomas McLaughlin og finansieret af en femtedel af hele den irske republiks budget i syv år fra 1923-29.

Fra 1920'erne og frem steg Irlands befolkning igen, først langsomt, men i det 21. århundrede nåede den op på 6 millioner, en befolkning, der nu har adgang til en standard på 6.000 kilowatt-timer elektricitet pr. indbygger pr. år.

Den økonomiske udvikling, som Shannon River Scheme og andre mindre projekter gav, var afgørende for at stabilisere perioden med en "to-statsløsning" (Republikken og Ulster), som mildest talt var meget urolig. Først med Langfredags-aftalen i 1998 blev to-statsløsningen formelt anerkendt af begge parter, og der blev åbnet op for muligheden for en eventuel enhed.

Økonomisk udvikling er den vigtigste vej til fred. Tilmeld og

organisér for Schiller Instituttets internationale online-konference den 13. april, “Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien.”

Foto: St. Patrick’s Day in Pittsburgh, PA. Credit: Kate Daher Facebook page

---

Zepp-LaRouches tale ved Den Internationale Fredskoalitions møde : Strategisk overblik

15. marts 2024 (EIRNS) — De indledende bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, kom med i dag til IPC’s 41. møde, udgør et fremragende strategisk overblik:

Helga Zepp-LaRouche: Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Krigsfaren er tydeligvis ikke blevet mindre, og en af dem, der har udtrykt det klarest, var pave Frans, som for næsten to uger siden opfordrede ukrainerne til at hejse det hvide flag og have modet til at forhandle en løsning på plads med Rusland. Det har skabt en utrolig storm i mainstream-medierne, som beskylder paven for at opfordre til overgivelse og fordreje det, han sagde, på forskellige måder. Da kardinal Parolin, som er en slags udenrigsminister i Vatikanet, så forklarede, hvad paven havde sagt, fordrejede mainstreammedierne det igen og sagde, at Vatikanet trækker i land, at han korrigerer paven. Det gjorde han overhovedet

ikke. Kardinal Parolin satte bare andre ord på ved at sige, at "risikoen for, at verden er på vej mod en fatal atomkrig, er reel." Jeg tror, det er præcis det, vi står over for lige nu. En af dem, der angreb paven, var Josep Borrell, EU's såkaldte udenrigsminister, som sagde, at paven gik ind i en have, hvor han ikke var inviteret. Borrell har alle disse mærkelige billeder af en have; han mener, at Europa er en have, og resten [af verden] er en jungle, så det er ikke helt klart, hvad han mente med denne udtalelse.

I en meget vigtig relateret udvikling, hvor vi virkelig er på kanten af at krydse den røde linje, hvor udviklingen mod atomkrig kan tage afgørende skridt, er opstillingen af Taurus-krydsermissilet, hvor oppositionen i Tyskland endnu en gang havde forsøgt at få en afstemning i Forbundsdagen, som heldigvis blev afvist. Men det er ikke en grund til at være rolig, for de vil helt sikkert forsøge igen, og selve regeringskoalitionen var fuldstændig splittet.

Peskov, talsmand for Kreml, angreb den måde, Washington havde fordrejet det interview, som Putin havde givet til RIA Novosti den 13. marts, hvor han meget klart tilkendegav, under hvilke betingelser Rusland ville bruge atomvåben. Ifølge Peskov blev dette derefter fordrejet af Karine Jean-Pierre, som er pressesekretær i Det Hvide Hus, som sagde, at Putin havde brugt hensynsløs retorik og truet med brug af atomvåben. Det gjorde han ikke, og det korrigerede Peskov; han sagde, at det, Putin sagde, var, hvad grundene ville være, hvis Rusland ville gøre brug af atomvåben. Nemlig, at hvis Ruslands eksistens er på spil og truet, vil Rusland under disse forhold, selv hvis det kun er en konventionel krig, ty til atomvåben. Det er tydeligvis ikke Rusland, der presser på; det er NATO og Vesten, der kører det ud over kanten. Naturligvis udelod denne talsmand fuldstændig, hvad Putin også havde sagt, nemlig at hverken han eller nogen anden i den russiske ledelse på noget tidspunkt havde overvejet at bruge atomvåben i Ukraine. Så det hænger stadig i luften.

Fra tysk side er bremserne foreløbig trukket. I dag er der et meget vigtigt møde med Macron og Scholz og Polens [premierminister] Tusk. Så jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men Macron presser stadig på for, at NATO-tropper potentielt skal indsættes i Ukraine; hvilket Scholz heldigvis indtil videre modsætter sig. Men det hele hænger i en tynd tråd, for hvis der skulle opstå en regeringskrise, og oppositionen kommer til, er de fulde af høge, som intet hellere ville end at indsætte Taurus-krydsermissiler. Så den situation er stadig ekstremt skrøbelig.

Den anden store krise, i Sydvestasien, er også meget ustabil og skrøbelig. Den nye udvikling er helt klart, at senator Chuck Schumer for nylig gik ud og krævede, at Netanyahu skulle træde tilbage, og at der skulle afholdes nyvalg i Israel. Han beskyldte Netanyahu for ikke at tjene Israels sikkerhed ved at gøre Israel til en pariastat. Det er ret interessant, for Schumer har aldrig tidligere sagt et ord imod Israel. Det kan være en reaktion på det, Netanyahu sagde på AIPAC-mødet [American Israel Public Affairs Committee] den 12. marts; nemlig at der ikke er noget alternativ til total sejr, hvilket betyder, at kampen vil fortsætte, indtil den sidste Hamas-person er udryddet. Så det er stadig uvist. Men alle disse udviklinger har allerede forårsaget en næsten uoverstigelig kløft mellem landene i det Globale Syd og det såkaldte kollektive Vesten. Man kunne se det på en fælles pressekonference, som kansler Scholz netop har holdt sammen med Malaysias premierminister Anwar Ibrahim, hvor Scholz gentog sin vante holdning om, at den tyske politik over for Israel ikke har ændret sig, at de har ret til selvforsvar, humanitær hjælp, frigivelse af gidsler, en tostatsløsning; men dybest set ikke sagde noget af relevans der. Til det svarede premierminister Anwar – og det giver en fornemmelse af, hvordan resten af verden opfatter det – han sagde: “Hvordan kan I nogensinde finde en løsning, hvis I er så ensidige? Hvad med de 60 års grusomheder? Hvad med bosætternes opførsel? Er det ligegyldigt? Hvor har vi smidt vores menneskelighed hen?

Hvorfor har du denne dømmende holdning? Fordi palæstinenserne er farvede? Fordi de har en anden religion? Hvad med de tusinder og atter tusinder af mennesker, siden Nakba fandt sted i 1948?" For en premierminister at sige til en kansler og de facto anklage ham for racisme – "Er det, fordi de er farvede?" Det giver dig en fornemmelse af, hvorfor du ikke kan finde en løsning, hvis du er ensidig. Hvis man kræver en diplomatisk løsning, betyder det ikke, at den ene eller den anden side har ret; det betyder bare, at hvis man ikke erkender, at en fortsættelse af drabene vil føre til en katastrofe for os alle, og det har alle de kritikere, der kritiserer dem, der kræver en diplomatisk løsning, fuldstændig udeladt.

Vi fra Den Internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet vil noget mere. Vi mener, at kun hvis man ændrer de underliggende aksiomer, det paradigme, der får folk til igen og igen at komme med geopolitiske såkaldte løsninger; at kun hvis man ændrer det og går over til en helt anden tilgang, som det vi foreslår med Oase-planen for Sydvestasien. Det sydvestasiatiske økonomiske udviklingsprogram, som bør omfatte alle lande, ikke kun Israel og Palæstina, men Irak, Afghanistan, Syrien, Yemen og alle de lande, der er blevet ødelagt af de endeløse krige, de skal genopbygges. Og der skal findes en fælles platform, så alle har en fremtid, og de kan forholde sig til et fælles bedste som vejen til at komme ud af dette hul.

Nu har jeg nogle gode nyheder. Nemlig at Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, professor Dr. Manuel Hassassian, som er karrierediplomat, har en lang og fremragende akademisk karriere bag sig, også i USA. [Han var leder af Bethlehem Universitet på Vestbredden, og var uddannet og professor ved mange universiteter i Mellemøsten, USA og Europa-redaktør]. Han er kommet ud med et fremragende interview, hvor han fuldstændig bakker op om Oase-planen. Jeg synes, vi skal bruge det interview til at få flere mennesker

til at deltage i vores konference den 13. april. Så jeg synes, der er mange andre håbefulde tegn på, at folk virkelig tager godt imod ideen. Så selv om vi ikke bør være mindre opmærksomme på faren, som man kan sige stiger dagligt, er det også klart, at hvis der handles beslutsomt, er der håb om, at vi kan vende situationen. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Foto: Schiller Institute

Schumer meddeler Bibi: "Du er blevet fundet utilstrækkelig

Den 14. marts 2024 (EIRNS) — Efter "MacBibi" Netanyahus AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at "mistilliden til Netanyahus evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg," fortalte kong Bibi de forsamlede: "Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen."

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af "efterretningssamfundet", samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde

tilbage: “Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser…. Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt…. På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning.”

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. “Der er en grænse for tyrannens magt”, især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA’s forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: “Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?” Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at “de ikke rigtig er der for at kæmpe”, advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: “Risikoen for en skæbnesvanger ‘retning mod atomkrig er en virkelig risiko…. Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forskanse sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred.”

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen,

og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben, arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza, sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralsk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen

Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

For at opløfte Vesten, så spark til aksiomerne!

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – "Den himmelråbende uduelighed i et kvart århundrede med vestlige militære interventioner burde have lært os noget. Tilsyneladende ikke."

Sådan afsluttede den britiske klummeskribent Simon Jenkins en kronik, der blev bragt i London-avisen Guardian den 5. marts. Ligesom dem der har hævdet, at præsident Joe Bidens "State of the Union" var "en af de bedste nogensinde", kan forbløffede militær- og "efterretnings"-officerer, der stadig støtter "vores Ukraine-politik", såvel som de kriminelle finansinteresser, der profiterer af den, herunder cyber-virksomhedsverdenen i Silicon Valley og dens derivater, ikke afvise deres mere end fire årtiers psykologiske (og monetære) investering i en "revolution i militær-finansielle anliggender", der udelukkende har formået at placere verden på tærsklen til atomkrig.

"Men efterhånden som konflikten i Ukraine har nået et forudsigeligt dødvande, har NATO's strategi mistet sin

sammenhængskraft. Dette er tidspunktet, hvor sådanne krige kommer ud af kontrol," bemærkede Jenkins også. Men der er ikke noget dødvande: Rusland vil konsolidere dets allerede åbenlyse militære sejr over Ukraine, med mindre NATO – det vil sige USA – begynder at starte en atomkrig. Forhandlinger er i Ukraines interesse – paven har påpeget dette i et interview den 9. marts, hvor han udtalte: "Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle.

Forhandlinger er indtil nu blevet afvist af Ukraines magthavere. Og derfor er NATO-krigen med Rusland, som Jenkins antyder, ved at komme ud af kontrol, takket være genierne i USA's udenrigsministerium og Storbritanniens MI6, som arrogant og aksiomatisk er ude af stand til at forstå, at den netop gør det. Selv om det er en velkommen beslutning, at fjerne Victoria Nuland, fjerner det ikke den institutionelle forpligtelse til de fejlslagne aksiomer, hun repræsenterede.

Det er anglosfærens dysfunktionelle, uigenkaldeligt bankerotte finanssystem, snarere end Rusland, der stræber efter at gennemføre total krig. Det er vigtigt, at LaRouche-kræfterne og ligesindede foretager denne aksiomatiske korrektion i tankegangen hos de borgere, der ønsker at overleve den nuværende krise, ved at ændre deres lige så fejlbehæftede tankegang. Det betyder ikke, at atomkrig er ønskværdigt. Det betyder, at bortset fra at ændre kurs, erklære en systemisk konkursbehandling og foreslå en ny "platform" med avanceret minedrift, produktion, landbrug og infrastruktur, så er der ingen måde at afværge tilskyndelsen til nytteløst at forsøge at "bevare systemet" gennem total krig.

Den bedste og måske eneste effektive måde at åbne en sådan vej ud af det atomare helvede, der involverer Vesten, det Globale Syd og BRIKS-Plus-nationerne i et fælles projekt for fred, er LaRouches Oase-plan. Den 13. april vil Det internationale Schillerinstitut, i samarbejde med Den internationale Fredskoalition og andre organisationer, indkalde til en

konference, “Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien.” Med mindre en række af principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, såsom Helga Zepp-LaRouches Ti Principper, fremlægges snarligt, der gør det muligt for Vesten at komme ud af sit kulturelle forfald i det sidste halve århundrede, vil atomkrig, påbegyndt, ikke af Rusland eller Kina, men af London og Washington, opstå. De falske aksiomer, hvis de ikke ændres, vil gøre den uundgåelig.

La Scala-artister kræver ‘våbenhvile’ fra scenen

Den 10. marts 2024 (EIRNS) — Her er en video offentliggjort den 9. marts i Open Online af Alessandro Landini, som skriver: “Før showets start i aften kom arbejderne på La Scala, repræsentanter for de forskellige brancher, musikere, op på scenen for at kræve en våbenhvile i Mellemøsten. Bag dem åbnede tæppet sig og afslørede et stort banner med ordene ‘Våbenhvile’ [‘Cessate Il Fuoco’], som blev mødt med varme klapsalver fra publikum. Gestussen fandt ikke overraskende sted før Madina, en ballet, der fortæller historien om en tjetjensk pige, som vælger ikke at detonere det sprængstofbælte, hun bærer rundt om livet, for ikke at dø eller dræbe. Billeder og videoer er begyndt at cirkulere på de sociale medier. Her er billederne taget af Alessandro Lanzani.”

Et Facebook-opslag med et stillbillede af banneret præciserer, at demonstrationen var organiseret af La Scalas fagforeninger. Opslaget lyder: “Tillykke til Scala de Milan, hvor ALLE ansatte har indvilliget i at sprede et banner i begyndelsen af programmet, der opfordrer til våbenhvile i Gaza!” Scala-personalet på scenen inkluderede medlemmer af orkestret, ballerinaen, teknikerne, syerskerne, instruktøren.”

I en tidligere intervention viste en palæstinensisk gruppe blandt publikum et banner, der krævede “Stop folkemord”. Men denne demonstration blev foretaget af La Scalas kunstnere og

arbejdere selv, på scenen. Pressen rapporterer selvfølgelig ikke om det.

Pave Frans råder Ukraine til at udvise mod til at forhandle

Den 10. marts 2024 (EIRNS) — Radio Télévision Suisse (RTS) offentliggjorde den 9. marts dele af et interview med pave Frans, som vil blive sendt i sin helhed den 20. marts i kulturprogrammet "Cliché", rapporterede Vatican News samme dag.

Intervieweren spurgte: "I Ukraine opfordrer nogle til at vise modet til at overgive sig, til at vise det hvide flag. Men andre siger, at det ville legitimere den stærkeste part. Hvad mener De?"

Pave Frans svarede: "Det er én fortolkning. Men jeg tror, at den stærkeste er den, som ser situationen, som tænker på folket, som har det hvide flags mod til at forhandle. Og i dag er forhandlinger mulige med hjælp fra internationale magter. Ordet "forhandle" er et modigt ord. Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle. Man skammer sig måske, men hvor mange dødsfald vil det ende med? Forhandl i tide; led efter et land, der kan mægle. I dag, for eksempel i krigen i Ukraine, er der mange, som ønsker at mægle. Tyrkiet tilbyder at gøre det. Og andre. Skam jer ikke over at forhandle, før tingene bliver værre."

Ifølge den tyske version af Vatican News er det første gang, at paven direkte taler om Ukraines nederlag.

Paven har altid tilbudt at hjælpe personligt med at forhandle fred i både Ukraine og i Israel-Palæstina-konflikten. Om Israel/Palæstina sagde Frans i interviewet, at han skrev et brev til "jøderne i Israel" for at reflektere over denne situation. Forhandlinger er aldrig en kapitulation. Det er modet til ikke at drive landet ud i selvmord. Han talte også

om sit daglige telefonopkald til menigheden i Gaza, hvor 600 mennesker har fundet tilflugt og har diskuteret deres situation med ham. Dette er en militær krig og en guerillakrig, som begge sider er ansvarlige for, sagde han.

Pavens bemærkninger har udløst et ramaskrig og en sand brandstorm i de tyske medier, for her er "nederlaget" til Ukraine langt fra anerkendt eller accepteret som en realitet. Bemærk også, at kansler Scholz netop har mødtes med pave Frans den 2. marts, hvor både Ukraine og Israel/Gaza-konflikten ifølge Scholz blev gennemgået. Om mødet sagde Scholz: "Jeg er meget taknemmelig for den omfattende samtale med paven," og at de havde diskuteret, "hvordan vi kan sikre fred og sikkerhed i vores verden."

Uddrag af interviewet er blevet bragt i Tyskland af Berliner Zeitung

Foto: Wikimedia Commons

NATO's ledere har rent mentalt forladt virkeligheden – hvad bliver det nye paradigme?

Den 7. marts 2024 (EIRNS) – Hvis du tror, at eliten i NATO har mistet forstanden, så har du ret! Men deres fantasier bringer hele verden i fare ved at bringe os på randen af en atomkonflikt og til civilisationens vanære.

Tyske generaler bliver afsløret i et telefonmøde, hvor de diskuterer leveringen af langtrækkende missiler til Ukraine og brugen af dem, i en stor salve, til at ødelægge Krim-broen, den længste i Europa. Der opstår en skandale omkring den manglende sikkerhed omkring opkaldet, mens konsekvenserne af et NATO-angreb på en vigtig del af den russiske infrastruktur bliver ignoreret, som om Rusland altid bluffer og ikke har nogen "røde linjer".

En mere præcis præsentation af virkeligheden kom på russisk tv, hvor værten for et ugentligt nyhedsprogram stillede spørgsmålet: "Hvilken bro eller hvilke broer ville vi være nødt til at ødelægge i Tyskland for at kunne gøre tilstrækkelig gengæld for de skader, der ville blive forårsaget i tilfælde af et angreb med tyske Taurus-missiler på vores Krim-bro?" Ville det være Femern Sund-broen i Østersøen, den meget benyttede Hohenzollern jernbanebro i Köln eller Magdeburg-broen over Elben?

Wall Street Journal har fremlagt en ny bekræftelse af status for fredsforhandlingerne for Ukraine tilbage i april 2022: Begge sider havde givet betydelige indrømmelser, der var store områder, hvor der kunne forhandles om en løsning, og nogle af de sværere specifikke spørgsmål var blevet identificeret og var under diskussion. En mulighed for at afslutte konflikten næsten lige så hurtigt, som den begyndte, var inden for rækkevidde! Men den blev afvist – ikke af Ukraine, men af dets NATO-herrer, personificeret ved den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, som ude af sig selv fløj til Ukraine for at forhindre en hurtig afslutning på NATO's lange krig mod Rusland.

Sydafrika har fremsat en ny hasteanmodning til Den Internationale Domstol (ICJ) om at træffe yderligere foranstaltninger for at stoppe folkemordet i Gaza, hvor befolkningen er begyndt at sulte ihjel med en hastighed, der, hvis der ikke gøres noget, vil stige, ikke lineært, men eksponentielt. Israel udviser foragt for Verdensdomstolen og

dens kendelse fra 26. januar 2024, og nye krav er nødvendige. “Alle deltagere i konflikten skal sikre, at alle kampe og fjendtligheder stopper øjeblikkeligt, og at alle gidsler og tilbageholdte løslades øjeblikkeligt,” lyder den første af de foranstaltninger, som Sydafrika beder ICJ om at pålægge. Israel vil blive opfordret til at afslutte de militære operationer i Gaza, ophæve blokaden og levere tilstrækkelig humanitær bistand, herunder mad, vand, brændstof, husly, tøj og sanitet samt medicinsk udstyr.

Tidligere på ugen skrev UNRWA, FN’s agentur for palæstinensiske flygtninge: “Forfærdelige rapporter bekræfter, at mindst 10 børn er døde af underernæring i Gaza bare i løbet af de sidste par dage. Disse dødsfald er menneskeskabte, forudsigelige og kunne helt have været undgået. Gaza er blevet helvede på jord. Hvornår vil verden sige ‘nok’?”

Ja, hvornår vil verden sige “nok”?

Og hvad vil den kræve i stedet?

En gruppe pensionerede franske militærofficerer har krævet våbenhvile, og det samme har den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi.

Med hensyn til krigen mod Rusland, som for det meste foregår på ukrainsk territorium, er man i de etablerede tidsskrifter tvunget til at komme med milde opfordringer til en forhandlingsløsning i Ukraine.

Men hvilket paradigme skal etableres for at gøre denne helt rimelige politik automatisk? Under hvilket begrebsmæssigt regime ville der ikke være behov for massive folkelige opstande for fred?

Et tidligere medlem af det danske og europæiske parlament har støttet Schiller Instituttets underskriftsindsamling for LaRouches Oase-plan, som, sammen med underskriftsindsamlingen for det Globale Nord til at diskutere Helga Zepp-LaRouches Ti

principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, anviser en vej frem, et nyt system til at erstatte det vanvid, der dominerer så mange magtfulde korridorer i "Vesten" i dag.

Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oase-planen den 13. april, hvortil en invitation er på vej. Og International Peace Coalition afholder et arrangement den 8. marts, der har til formål at skabe et "tiltrængt svar fra Vesten" gennem en diskussion, der involverer et helt panel af eksperter og aktivister.

Mens NATO-eliterne måske er tilfredse med at lade verden glide ned i afgrunden – mens de forfølger deres fantasier om herredømme over Rusland, Kina og enhver anden voksende nation i verden – må vi udtænke og skabe den fremtid, som menneskehedens sande natur fortjener.

Foto: CC/Rosavtodor.ru

Den Globale Majoritet hudfletter USA på FN's Generalforsamling

5. marts 2024 (EIRNS) – På FN's Generalforsamlings plenarmøde den 4. marts blev USA, sammen med Israel, fordømt for at have fremmet masseudryddelsen i Gaza. Forsamlingen var indkaldt til et uformelt møde for at gennemgå "brugen af veto", som det er set i FN's Sikkerhedsråd i de seneste måneder. Fokus for opmærksomheden og kritikken var USA's veto den 20. februar mod en resolution om våbenhvile i Gaza, hvilket var det tredje veto fra USA's side. Da formanden for FN's Generalforsamling,

ambassadør Dennis Francis fra Trinidad og Tobago, indledte mødet, beskrev han med rette situationen i Gaza som "katastrofal, samvittighedsløs og skammelig".

Mange ambassadører talte imod USA, ikke kun på vegne af deres nationer, men også på vegne af Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), Den Arabiske Gruppe, Golfens Samarbejdsråd eller Gruppen af venner til forsvar for FN's Charter. Repræsentanten for Algeriet, som var ophavsmand til den resolution om våbenhvile, der blev nedlagt veto imod den 20. februar, advarede om, at hvis FN's Sikkerhedsråd undlader at handle øjeblikkeligt, "vil der ikke være noget tilbage i Gaza, som er værd at leve for."

USA's svar, som blev givet af Robert Wood, vicehøjkommissær ved FN, var elitær retorik. Han erklærede, at vedtagelsen af en resolution om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd ville være skadelig for de forhandlinger, som USA fremmer mellem Israel, Hamas, i samarbejde med Egypten og Qatar. Han fortalte, at USA i øjeblikket arbejder på en ny tekst til en FN-resolution, som de vil anse for acceptabelt.

Repræsentanten fra Malta talte imod USA på vegne af de "valgte 10" i FN's Sikkerhedsråd, som er de roterende medlemmer af de 15 nationer i FN's Sikkerhedsråd, bortset fra de fem permanente (USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig). Hun udtrykte beklagelse over USA's veto den 20. februar og sagde, at Sikkerhedsrådet må påtage sig sit ansvar.

Pakistans faste repræsentant ved FN, Munir Akram, en af de længst siddende og mest respekterede diplomater i FN, talte på vegne af OIC og opfordrede til en international fredskonference.

Efter morgenens plenarmøde i UNGA om " revurdering af vetoretten" indkaldte UNGA-præsident Dennis Francis til en anden samling om krisen i Gaza og UNRWA. Påfaldende nok sad Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's

Hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA), forrest lige ved siden af Francis. Lazzarini fremlagde en sønderlemmende rapport om situationen i Gaza. Derefter fortsatte diskussionen.

På samme tid som disse UNGA-forhandlinger var i gang, meddelte Israel, at de havde anklaget yderligere 450 ansatte i UNRWA for at være involveret i Hamas-angrebet på Israel den 7. oktober. Da UNGA-sessionen sluttede, holdt Lazzarini en pressekonference om aftenen. Han rapporterede, at UNRWA slet ikke havde modtaget nogen af de israelske anklager. Desuden har UNRWA-medarbejdere, der er blevet tilbageholdt sammen med andre, rapporteret, at de er blevet "traumatiseret" af deres "prøvelser", da de blev løsladt. Han sagde, at de blev "systematisk ydmyget, tvunget til at være nøgne, udsat for verbale og psykologiske overgreb."

Den samme tvangsprægede ondskab, som magthaverne i USA, Storbritannien, Israel og nogle få medløbere udviser i forbindelse med folkemordet i Gaza, kan ses i provokationerne og opbygningen til en atomar konfrontation, som nu udgør en umiddelbar trussel om en storkonflikt. Heldigvis er der dem, der ringer med alarmklokkerne, især efter tiltag som den franske præsident Emmanuel Macrons forslag den 26. februar om at sende NATO-styrker ind i Ukraine, og den lækkede lydfil den 1. marts, hvor embedsmænd fra det tyske luftvåben den 19. februar diskuterer de bedste måder at angribe Rusland fra Ukraine på.

En række pensionerede, erfarne diplomater og militære embedsmænd i det transatlantiske område taler imod det vanvittige i at spille bluff med præsident Putin. Den pensionerede indiske ambassadør M.K. Bhadrakumar advarede vestlige beslutningstagere om, at Putin ikke "råbte ulv", da han udsendte en "advarsel til hele Vesten ved at lægge atomvåben på bordet" i sin tale til den føderale forsamling den 29. februar. Tag ikke fejl, sagde Bhadrakumar, "Moskva mener, hvad de har sagt, nemlig at de vil betragte enhver

vestlig kampindsats i Ukraine fra NATO-landenes side som en krigshandling." Kilden til den globale fare i dag er "tankegangen" hos "dumdristige, ubesindige vestlige statsmænd, som er desperate efter at afværge et forestående nederlag i krigen, som de startede i første omgang med den erklærede hensigt at ødelægge Ruslands økonomi, skabe social og politisk ustabilitet, som ville føre til et regimeskifte i Kreml."

Der er visse enkeltstående handlinger, der finder sted med det formål at modvirke mobiliseringen af umoral, inkompetence og ondskab. En initiativgruppe bestående af 200 lovgivere fra 13 lande har udsendt en erklæring, der opfordrer til en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel.

I USA blev en internet-diskussion, "NATO på vej mod atomkrig med Rusland?", afholdt mandag den 4. marts i New York af de uafhængige kandidater Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til kongresdistrikt 15 i Bronx, med Scott Ritter, militærspecialist, og professor Steve Starr, specialist i atomkrig.

Deltag i mobiliseringen for at tvinge verden væk fra dødssporet og over på vejen til gensidig udvikling, gavn og fred. Det er den ånd, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets leder, beskriver i et interview, der blev offentliggjort i dag i Global Times, i anledning af denne uges opstart af de årlige regeringsmøder i Kina. Interviewet har titlen: "To møder for at vise en vej for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation" – Zepp-LaRouche, grundlægger af tysk tænketank,

sagde: "Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at Kinas to sessioner vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt

paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle."

Credit: UN Photo Even Schneider

Få centimeter fra krigens afgrund

Den 3. marts 2024 (EIRNS) — Der foregår en farlig optrapning af begivenheder rundt om i verden, som, hvis de ikke stoppes, hurtigt vil bringe verden på randen af en atomar verdenskrig. Den lækkede lydfil med tyske militære embedsmænd, der konspirerer om en øget tysk rolle i militære operationer — ikke kun på ukrainsk territorium, men også i Rusland — har ændret situationen betydeligt og har gjort de vestlige lederes påstande om, at de forsøger at undgå en direkte krig med Rusland, til skamme.

Det ser ud til, at budskabet endnu ikke er blevet forstået, da retorikken om et atomvåbenkapløb kun bliver større og større, tilsyneladende uden tanke for den fare, det repræsenterer. Finlands nye præsident, Alexander Stubb, har sagt, at "Finland skal have en reel atomafskrækkelse," hvilket i øjeblikket er forbudt ifølge finsk lov. Andre, såsom Peter Dickinson fra Atlantic Council, har afvist alle advarsler om en optrapning i denne retning, og insisteret på at Vesten må "gøre front" mod Putin. "Autokrater over hele verden vil tage Putins succes i Ukraine til efterretning og drage de logiske konklusioner for deres egne udvidelsesplaner," skrev Dickinson. Denne pointe blev gentaget af det Washington-baserede Institute For the Study of War.

Rusland har igen og igen udtalt, at der findes røde linjer, og at de ikke vil tøve med at forsvare sig. Disse modsatrettede udtalelser fra vestlige ledere viser, at de enten er dybt uvidende eller fuldstændig sindssyge – i begge tilfælde udgør de en ekstrem fare for verden, som der må handles på.

Situationen forværres af det igangværende folkemord i Gaza, som risikerer at udløse konflikt og blodsudgydelser i hele Sydvestasien. Israels nylige ændring i politik, hvor man gik fra et langvarigt forhold til Rusland til nu at placere dem sammen med Iran, Hamas og de "globale destabiliserende kræfter", er bemærkelsesværdig i denne henseende. Husk på, at Israel har et ikke bekendtgjort arsenal af atomvåben.

Denne situation kan ikke blive ved med at eksistere. Enhver, der ikke er følelsesløs over for virkeligheden, vil føle denne ubændige spænding, som ikke vil forsvinde, selvom man ignorerer eller undertrykker den.

Den afdøde pilot Aaron Bushnell følte dette og bragte det ultimative offer i håbet om at få andre til også at mærke det. De hundredtusinder, der marcherede i gaderne lørdag den 2. marts for Rafah og Gaza, følte det også – og det var kun passende, at mange af demonstrationerne omfattede mindesmærker for Bushnell. Det står nu klart, at USA's, Tysklands og andre vestlige nationers værdighed må genoprettes, og det skal ske hurtigt. Det er helt klart, hvad Bushnell ville have ønsket.

Men værdighed opnås kun, når man rejser sig op og nægter at acceptere den nedværdigelse, ydmygelse og næsten kriminelle medskyldighed, som er blevet påtvunget os. Opgaven er at konfrontere den fare, som USA og verden står over for, og vælge at handle – at gribe ind.

Et afgørende redskab i den forbindelse er visionen om en smuk fremtid for Israel-Palæstina, som LaRouches Oase-plan for Sydvestasien repræsenterer – et forslag, som et genoprettet USA og Vesten kunne spille en uvurderlig rolle i at

gennemføre. Få den ud overalt, og forsvar den fremtidige værdighed, som din nation må være indbegrebet af.

Foto: CC/National Museum of the U.S. Navy

Den nødvendige amerikanske reaktion på Putin

Ikke korrekturlæst

2. marts 2024 (EIRNS) — To gange i løbet af februar adresserede den russiske præsident Vladimir Putin direkte et påtrængende strategisk spørgsmål til USA's befolkning og dets ledere. Første gang, i løbet af sit interview med journalisten Tucker Carlson den 6. februar, bemærkede Putin, at hele sanktions- og krigspolitikken mod Rusland havde givet bagslag for USA:

" Er I overhovedet klar over, hvad der foregår eller ej? Er der nogen i USA, der indser dette? Hvad er det, I gør? I afskærer jer selv. Det siger alle eksperter. Spørg enhver intelligent og tænkende person i USA, hvad dollaren betyder for USA, men I dræber den med jeres egne hænder…. De værktøjer, som USA bruger, virker ikke. Man er nødt til at tænke over, hvad man skal gøre. Hvis denne erkendelse kommer til de herskende eliter, ja, så vil statens førstemand [præsidenten, red.] handle i forventning om, hvad vælgerne og de mennesker, der træffer beslutninger på forskellige niveauer, forventer af denne person. Så vil noget måske ændre sig." Adspurgt om diskussioner mellem USA og Rusland, svarede Putin: "Hvem er der at tale med? Jeg forstår det bare ikke. Vi er klar til at tale. Men med hvem? Hvor er garantierne? Der er ingen."

Den 29. februar advarede Putin i sin årlige tale til Ruslands føderale forsamling om konsekvenserne af den erklærede trussel om at sende NATO-tropper for at styrke de svindende ukrainske styrker på landjorden i landet: "Vi husker skæbnen for dem, der engang sendte deres tropper til vores lands territorium. Men nu vil konsekvenserne for eventuelle indtrængere være meget mere tragiske. De må i sidste ende forstå, at vi også har våben – ja, de ved det, har jeg lige sagt – som kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Forstår de det, eller hvad?"

Hvad har USA's og andre vestlige eliters reaktion været på Putins insisterende opfordringer til dialog for at bringe planeten tilbage fra randen af en atomkrig? Intet, der bare falder i kategorien rationelt.

1. NATO's vicegeneralsekretær Mircea Geoana afviste Putins advarsler som et bluffnummer. "Vi ser ikke nogen overhængende trussel om, at Rusland vil bruge disse våben." Hans kommentarer var mere "logikken i psykologisk intimidering end reelle hensigter." New York Times var enig i, at "Putin gentagne gange har fremsat skjulte atomtrusler mod Vesten."

2. Den franske præsident Emmanuel Macron fastholdt sit forslag om at sætte tropper ind i Ukraine og gentog den 29. februar, at hans ord herom på et møde den 26. februar mellem omkring 20 europæiske ledere i Paris var blevet "vejet, gennemtænkt og målt." Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin fortalte ligeledes House Armed Services Committee den 28. februar, at "helt ærligt, hvis Ukraine falder, tror jeg virkelig, at NATO vil være i kamp med Rusland."

3. Den chokerende, lækkede telefonsamtale mellem tyske militære topledere, hvor de diskuterede måder og midler til at udføre et angreb på Kertj-broen, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev indrømmet at være "autentisk" af det

tyske forsvarsministerium, ifølge rapporter i Spiegel og Welt. Formanden for den russiske Duma Vyacheslav Volodin spurgte i et opslag på sin Telegram-kanal, om den tyske kansler Olaf Scholz er klar over, at "disse handlinger vil kræve, at Rusland udfører gensidige angreb."

Det er svært at overdrive den ekstreme fare, der ligger i den kollektive sindssyge, som vestlige reaktioner som disse viser over for den rødglødende strategiske situation og præsident Putins gentagne opfordringer til en dialog med fornuftige kræfter i Vesten.

Det står i kontrast til den måde, hvorpå centrale ledere i det Globale Syd, såsom Sydafrikas Cyril Ramaphosa og Brasiliens Lula de Silva, har udvist moral og statsmandskunst ved at kræve de nødvendige politiske ændringer – i Gaza, Ukraine, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Bolden er nu på USA's og de europæiske nationers banehalvdel. Bred, synlig støtte til Lyndon LaRouches Oasis-plan for Mellemøsten er et godt sted at starte. Brasiliens præsident Lula gav den 18. februar udtryk for, hvad de millioner af mennesker, der går på gaden i Vesten, tænker, hvad enten de protesterer mod folkemordet i Gaza eller mod den økonomiske politik, der slår dem ihjel, da han advarede om, at "enten ændrer de politiske ledere deres adfærd over for borgerne, eller også vil borgerne ende med at ændre den politiske klasse."

Vil du have nogle gode

nyheder? Lav dem venligst!

Ikke korrekturlæst

29. februar 2024. “Og alt det, de kommer med nu, hvordan de skræmmer hele verden, at alt dette virkelig truer med en konflikt ved anvendelse af atomvåben, og derfor ødelæggelsen af civilisationen…” Den russiske præsident Putin fortalte den russiske føderale forsamling. “Forstår de ikke det, eller hvad?”

“Eller hvad,” synes at være svaret, i hvert fald for mange NATO-lederes vedkommende. “Åh, Putin mener det ikke alvorligt,” insisterer de. “Han bluffer bare. Bare rolig, han skal nok give sig,” siger de og gør deres bedste for ikke at gøre status over de to års konflikt i Ukraine, hvor et uundgåeligt russisk nederlag ifølge dem altid har været lige om hjørnet.

Tænk bare på, hvad der kunne være sket, hvis droneangrebet på den russiske Engels-luftbase i slutningen af 2022 – et angreb affyret fra ukrainsk territorium – havde beskadiget eller sat en del af Ruslands strategiske atomvåben ud af drift. Det kunne have været begyndelsen på en atomudveksling, og vi har måske kun heldet at takke for, at det ikke blev sådan.

Vi har brug for mere end held! Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.

“Det er indlysende, at det er nødvendigt at arbejde på at danne en ny kontur af lige og udelelig sikkerhed i Eurasien inden for en overskuelig fremtid,” sagde Putin i den ovennævnte tale.

Og det angloamerikanske NATO-lands kollapsende formuer viser store dele af verden, inklusive og ud over det Globale Syd, at en ny verdensstrategisk og udviklingsarkitektur er afgørende for den globale menneskeheds fortsatte overlevelse og

blomstring:

De tiltagende sanktioner, der er designet til at "tvinge Rusland i knæ" og undertrykke Kinas vækst, har i stedet haft den effekt, at de har drevet nationer væk fra anvendelsen af dollar og euro i deres handel. Selvom de store mængder dollar-denomineret gæld i verden udelukker en hurtig tilbagetrækning, er tendensen mod af-dollarisering klar. Som Putin udtrykte det i sin tale: "Desuden er Vesten selv ved at bringe sine egne valutaer og banksystemer i miskredit – de saver den gren over, som de har siddet på i årtier."

Og den igangværende pulverisering af Gaza – eksemplificeret ved det seneste drab eller sårede af hundredvis af palæstinensere, der forsøgte at få mad udleveret i Gaza City – har udløst et internationalt ramaskrig. Halvtreds nationer og tre internationale organisationer talte under de mundtlige høringer, som Den Internationale Domstol afholdt den 19.-26. februar om den israelske besættelse af palæstinensisk land, og der blev indgivet 57 skriftlige erklæringer. Nogle eksempler:

– "Ingen stat begår ustraffet annektering og apartheid, undtagen – ser det ud til – Israel … Israel må tvinges til at opføre sig som alle civiliserede nationer. Stop med at overtræde international lov og FN's resolutioner!" udtalte ambassadøren fra Belize.

– Israels "ulovlige besættelse og dens grusomheder skal stoppe og bør ikke normaliseres eller anerkendes," sagde Indonesiens udenrigsminister.

– "Vi … fornemmer, ser, hører og føler det israelske regimes umenneskelige, diskriminerende politik og praksis som en endnu mere ekstrem form for apartheid, der blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land," sagde den sydafrikanske ambassadør.

– Rusland og Kina talte på vegne af den palæstinensiske sag.

Det var kun gennem samarbejde mellem, i det mindste, USA, Kina og Rusland, at rammerne for en succesfuld implementering af LaRouches "Oasis Plan" for fred og udvikling i Israel, Palæstina og hele regionen kunne realiseres.

Det er på tide, at der kommer flere gode nyheder fra nationerne i det anglo-amerikanske NATO! De forpinte budskaber fra dem, der ikke kan bære at være en del af den ødelæggelse, der finder sted i Gaza – i så ekstreme former som Aaron Bushnells – kan bringes til en højere enhed, som et kor for en ny vej frem, for en aktiv, bevidst fred.

LaRouche-bevægelsen og LaRouche-kandidaterne har gjort det til deres opgave at opbygge dette kor, at skabe gode nyheder. Hvad godt kan du gøre, som du kan dele med andre?

Foto: President Putin addresses the Federal Assembly. kremlin.ru

---

Midt mellem liv og katastrofe: Genoprettelse af USA's sande mission

Den 26 februar. Verden er på vej ind i den farligste periode i moderne historie, og alle sejl sættes til for at forhindre, at et skifte finder sted. Der er nedtælling til verdenskrig, og flere mennesker må få øjnene op for faren og få en fornemmelse af, hvordan den kan løses.

Den ukrainske konflikt er et bevis på, at ideologerne i Washington og London, på trods af den åbenlyse kendsgerning at krigen ikke kan vindes militært, nægter at lade det stoppe dem

og i stedet fortsætter med at insistere på Ruslands totale "nederlag". En artikel i New York Times fra den 25. februar illustrerer, hvordan der faktisk har været en ti år lang "skyggekrig på højtryk" mellem USA og Rusland, hvor CIA har etableret dybe netværk i Ukraine, som har hjulpet med alt fra snigmord til træning af landets nuværende efterretningschef.

Et ukrainsk parlamentsmedlem har nu gentaget en opfordring til at bringe atomvåben tilbage til Ukraine – en udmelding, som ikke bare skal ses som en udtalelse fra en enkelt galning, men snarere som et udtryk for at denne form for vanvittig retorik bliver forstærket. På samme måde bekymrer Tysklands afstemning i Forbundsdagen den 22. februar om at sende "langtrækkende våbensystemer" til Ukraine med rette mange om faren for at bringe Tyskland, et NATO-land, direkte ind i krigen, hvis de leveres. Selvom deres "Taurus"-missiler ikke er blevet godkendt endnu, rykker det os stadig tættere på den snubletråd, som Rusland vil blive tvunget til at reagere på.

Nylige indrømmelser af den kommende fiasko i Ukraine-krigen, såsom udtalelser fra den tidligere Centcom-talsmand oberst Joe Buccino og Council on Foreign Relations højtstående medlem Charles Kupchan, er nyttige og kan hjælpe med at befri folk for nogle af deres vrangforestillinger. En anden anklage, der er ved at gå op i røg, er den der rettes mod Putin for dødsfaldet den 16. februar af Vestens yndling, Alexey Navalny. Ikke alene blev hans lig returneret til hans familie i rette tid, men Ukraines militære efterretningschef erklærede også, at "jeg må skuffe jer, men vi ved, at han døde af en blodprop."

I en diskussion med medarbejdere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis man gør status over de vigtigste udviklinger i verden, ser dette år ud til at blive et meget ustabilt år. Brasiliens præsident Lula da Silva står i spidsen for G20, Ungarns præsident Viktor Orbán står i spidsen for EU, Rusland står i spidsen for BRIKS, og Trump vil sandsynligvis vinde det amerikanske valg. Så landskabet i verden vil med

garanti være i forandring. Dertil kommer det skrøbelige finansielle system, som kan kollapse når som helst, planen om at indføre en ny reservevaluta, og BRIKS-landene, som fortsætter med at blive den dominerende dynamik i verden. Tilsammen står det klart, at hele verden kan bevæge sig i retning af et nyt økonomisk system – medmindre der selvfølgelig udløses en atomkrig for at forhindre det.

I betragtning af denne situation sagde Zepp-LaRouche følgende:

"Det eneste rationelle, som folk i USA og Europa kunne gøre, er at opgive denne gudsforladte geopolitiske sygdom, hvor man er nødt til at besejre en fjende for at vinde, at have et nulsumsspil. "Enten vinder du, eller også taber jeg. Det er en helt forkert opfattelse, og universet fungerer ikke på den måde, for universet er organiseret på en anti-entropisk måde, så hvis man fremmer nyskabelse og ansporer højere ordener af ting, er man i overensstemmelse med universets love. Derfor vil eksistensen af win-win-samarbejde på planeten være i overensstemmelse med universets love, mens insisteren på et entropisk tab-tab- eller nulsumsspil simpelthen ikke er i overensstemmelse med universets love. Vi er nødt til at bringe den politiske og økonomiske orden på planeten i overensstemmelse med universets love for at opnå en holdbar fred og en holdbar eksistens for den menneskelige civilisation."

Dette ansvar hviler især på skuldrene af dem i USA, en nation, som i øjeblikket giver sin accept til et folkemord i Gaza. Som i tilfældet med piloten Aaron Bushnells selvafbrænding den 25. februar, ser selv de bedste og mest patriotiske unge mennesker i Amerika ingen muligheder for at stoppe den rædsel, der udføres i deres eget navn, selvom mange desperat ønsker og længes efter en. Det er derfor LaRouche-bevægelsens opgave, gennem Oase-planen for Sydvestasien, at genoprette USA's menneskelighed og mission – en nation, hvis sande traditioner nødvendigvis må genoprettes nu.

Credit: Photo by the U.S. Bureau of Reclamation.

Mobilisering for at skabe en smuk fremtid

Ikke korrekturlæst

Verden står over for flere krisepunkter, der kræver en transformation i vores tilgang og principper. I tilfældet med NATO's eskalering over for Rusland og bekymringen for russiske atomvåben i rummet, er der opstået spændinger mellem Rusland og Vesten. Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov har kritiseret hysteriet omkring rumvåben som "absurd" og påpeget, at det er svært at kommunikere med USA på grund af deres åbenlyse løgne.

NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg har også bidraget til denne uvederhæftige adfærd. Han har udtalt, at NATO arbejder for at undgå krig med Rusland, samtidig med at han understreger, at Ukraine bør have ret til at bruge F-16-fly til angreb i Rusland. Disse udtalelser har gjort det svært for Rusland at have tillid til vestlige embedsmænd.

Denne irrationalitet har alvorlige konsekvenser for de vestlige lande selv. Europæiske lande oplever en økonomisk tilbagegang, der forværres af deres egne sanktioner mod Rusland. På et topmøde mellem EU's finansministre blev der fremsat desperate forslag til finansiering af klimaomstilling, investering i kunstig intelligens og forberedelse af militært forsvar mod Rusland. Alt dette sker samtidig med budgetnedskæringer, stigende priser og folkelig utilfredshed.

I Gaza er situationen også kritisk. Der er øget bombardement

af Gazas sidste "sikre zone" i Rafah, og der er trusler om en fuldskala landinvasion. Samtidig lider befolkningen under hungersnødslignende forhold på grund af manglende humanitær hjælp fra Israel. Israel har ikke kun udvist ligegyldighed, men har også annonceret nye ulovlige bosættelser på Vestbredden. USA's begrænsede kritik af Israels handlinger virker meningsløs og ignorerer den fortsatte rædsel.

Der er rapporter om, at der forhandles om en gidselaftale mellem Israel, Egypten, Qatar og USA. Uanset udfaldet af disse forhandlinger og en eventuel våbenhvile, er spørgsmålet, hvad der vil ske derefter. Hvor længe kan en våbenhvile vare, og hvordan kan stabilitet og fred sikres på lang sigt i regionen?

LaRouches Oasis-plan præsenterer en mulighed for at ændre dynamikken i regionen fra konflikt til udvikling og stabilitet. Planen beskriver et økonomisk udviklingsperspektiv, der kan skabe en win-win-situation. Ved at omfavne Oasis-planen kan vi bringe diskussionen videre og finde fælles fodslag.

I baggrunden af alt dette er der dog en ændring i synspunktet, som i stigende grad fejer hen over verden. Kinas FN-ambassadør Zhang Jun pegede direkte på en sådan ændring under en høring i FN's Sikkerhedsråd fredag den 23. februar, hvor han insisterede på, at den eneste måde at løse konflikten i Ukraine og i verden mere bredt på er at ændre sin tankegang:

"Den kolde krig sluttede for over 30 år siden. Siden da har det internationale landskab gennemgået dybtgående ændringer, og multipolariseringen af verden har taget fart. Dette er tidens trend og historiens tidevand. Menneskeheden udgør et fællesskab med en fælles fremtid. Alle lande, store og små, er lige medlemmer af det globale samfund, når det kommer til internationale relationer, og har ret til en plads på den internationale arena…. At verden glider tilbage til kolonitiden er ikke en mulighed…. [Lande] skal føre deres

relationer ansvarligt og håndtere deres forskelle korrekt i stræben efter win-win-samarbejde."

Det er den udfordring, vi står over for. Når vi ændrer vores perspektiv, kan selv de største problemer blive mindre. Lad os sprede Oase-planen og bidrage til en mere stabil og fredelig fremtid.

Foto: UN Photo/Nektarios Markogiannis, Flickr

Det nødvendige lederskab for at udstikke en vej fremad

Ikke korrekturlæst

22. februar 2024 (EIRNS)—Den Internationale Domstol (ICJ) har allerede advaret om, at Israel er i alvorlig fare for at begå et folkemord i Gaza – og det var før den truende invasion af Rafah, den eneste tilbageværende sikre zone for Gazas flygtninge. Lederne af 18 humanitære hjælpeorganisationer har nu udsendt en [erklæring](https://eir.news/p/b8a2d8c5-63c4-4a51-8a25-ead6d49de55a/), hvor de advarer om "massedødsfald", hvis Israel fortsætter med sin invasion på jorden. Denne virkelighed står mere og mere klart for verden, men det har stadig ikke stoppet Israel og dets støtter fra at gå videre.

Samtidig fortsætter den anglo-amerikanske krigsfraktion med at fremme planerne om en krig mod Rusland på trods af, at deres stedfortræderkrig i Ukraine er ved at slå fejl. Selv efter Ukraines åbenlyse nederlag i Avdeyevka og de stigende problemer med forsyningskæden og finansieringen, har det ikke stoppet deres insisteren på, at Rusland skal reduceres til det

rene ingenting. Og som om det ikke var nok, vokser den opfattelse blandt de neoliberale eliter i Vesten, at vi skal begynde at forberede os på krig med Kina på lang sigt.

Det er tydeligt, at der hersker en galskab i store dele af Vesten, som "undertrykker" mennesker over hele verden, en galskab, som risikerer at føre hele verden ud i krig, og det i et hurtigt tempo. Hvis denne galskab ikke ændres, har verden ikke mange chancer for at overleve, og det samme gælder de enkelte lande i den.

Men lad være med at bilde dig selv ind, at det kun er her, problemet ligger. Overvej disse [bemærkninger fra Lyndon LaRouche] (https://youtu.be/ugb0SbEEj0w?si=jw6McDBlm4kcVTw0), fremsat i 1996 på en konference i Schiller Instituttet:

"Det, der er ved at ødelægge os, er ikke George Bush – hvor meget han end prøver. Det, der ødelægger os, er vores folk; hvad vores folk tror…. Vi taler om de 'korrupte politikere', vi taler om de sammensvorne på Wall Street, vi taler om dit, vi taler om dat, og giver altid nogen andre skylden….

"En leders job er ikke at bebrejde ledere. Vi kan påpege, at nogle er dårlige, nogle er mangelfulde, nogle er fuldstændigt umoralske, nogle er knap nok menneskelige. Men problemet ligger i folket, ikke i lederne. Problemet med undertrykkelse ligger ofte hos de undertrykte. For de vil ikke acceptere noget forslag, der ikke er i overensstemmelse med antagelsen om, at de skal forblive 'de undertrykte'."

I begyndelsen af denne uge blev ICJ igen fyldt, men denne gang med repræsentanter fra mere end 50 nationer, der vidnede mod ulovligheden af den israelske besættelse af palæstinensisk land. Land efter land afviste undertrykkelsen og understregede, at folkeretten skal bringes i anvendelse – i dette tilfælde i Palæstina.

Verdensopinionen skifter overvældende og hurtigt. Men det er ikke kun relateret til Israels aktiviteter i Gaza eller til

NATO’s krig i Ukraine. Husk på, at der nu er over 40 lande, der er interesserede i at slutte sig til BRIKS, en gruppering, der nu langt har overgået BNP for de “avancerede” G7-lande.

Denne dynamik er den eneste vej, hvor der findes en fremtid for Gaza, palæstinenserne eller nogen anden nation for den sags skyld. Alt andet – såsom at skændes om grænser eller forsøge at sammenflikke den tidligere eksisterende ramme af styret stabilitet i Mellemøsten – vil aldrig fungere. Der er brug for et nyt paradigme af nationer, der forpligter sig til at arbejde sammen i fred og venskab og med en fælles menneskelighed.

At overvinde undertrykkelsen betyder at gribe og handle ud fra en vision, som ikke blev tilladt af de såkaldte imperiale mestre. LaRouches [Oase-plan](https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia) gør dette ved at placere Gaza og resten af Sydvestasien midt i deres retmæssige fremtid som civilisationens korsvej og en deltager i den form for forandrende økonomisk udvikling, som det indebærer. Dette er i sidste instans betydningen af et “Frit Palæstina”.

I denne ånd afholdt en delegation fra Schiller Instituttet en [demonstration](https://eir.news/p/54f08d9a-113c-4249-bd3c-1a25e3314b53/) ved UNESCO’s hovedkvarter i Paris den 22. februar, hvor de opfordrede UNESCO til at genetablere forbindelserne med Afghanistan for at hjælpe med at redde de enorme kulturelle fortidsminder fra denne nation. De uddelte en erklæring og en underskriftsindsamling med navnene på over 500 eksperter, som insisterede på: “Fremskridt inden for videnskabelig viden, i et positivt klima, der tillader alle at dele den, er i sagens natur gavnligt for alle og for selve grundlaget for en sand fred.” I første omgang krævede de, at UNESCO ophæver forbuddet mod samarbejde med Afghanistan og afviser det “geopolitiske spil, der er blevet ført med Afghanistan i meget lang tid,” som en af demonstranterne, Helga Zepp-LaRouche, sagde i en [videoudtalelse]

(https://youtu.be/Cwci5tCkprc).

Torsdag vendte et amerikansk fartøj tilbage til Månen efter mere end 50 år. Fremtiden er der for at blive grebet, så længe vi har fremsynetheden til at gribe den.

Foto: Credit: UNRWA X page

“Befri Palæstina, Oase-planen nu!”

Den 21. februar 2024

Det er dette råb, der må blive til en trommeild af stemmer, en kampagne over hele verden for at bryde den nuværende kurs mod et folkemord, der opsluger hele Palæstina, og især de 2,3 millioner desperate mennesker i Gaza. Efterhånden som antikrigs-demonstrationer i USA og Europa tager denne opfordring op; efterhånden som folks opmærksomhed henledes på eksistensen af en løsning kendt som LaRouches Oase-plan, og på den 15 minutter lange video, der præsenterer denne ide klart og overbevisende; kan fantasien hos kræfter, der er imod den nuværende politik, fanges og hurtigt omdannes til en effektiv politisk kraft, hvor der er mest brug for den: USA og Europas nationer.

“Hvad der er brug for, er ikke en enkeltstående aktion,” betonede Helga Zepp-LaRouche i dag. “Det der er brug for er en kampagne; bliv ved med det, indtil der er styr på tingene.”

At det haster, understreges af de igangværende ugelange høringer ved Den Internationale Domstol i Haag, der handler om staten Israels årtier lange besættelse og undertrykkelse af

Palæstina. Det presserende behov understreges af de sidste 100 dages pinsler, som befolkningen i Gaza udsættes for, en "hastig nedtur mod sult og sygdom", som Verdensfødevareprogrammet advarede om den 20. februar.

Som et resultat af Israels krig mod en forsvarsløs befolkning, hvor over 29.000 palæstinensere er blevet dræbt til dato, og resten er blevet udsat for bevidst tilbageholdelse af mad, vand og medicinsk humanitær hjælp – forbrydelser mod menneskeheden, der kan retsforfølges efter Nürnberg-princippet om "vidste eller burde have vidst" – ser verden i dag Gazas børn blive slået ihjel, som om de ikke var menneskelige sjæle. UNICEF rapporterer, at 65% af familierne i Gaza kun spiser ét måltid om dagen, og 90% af de voksne begrænser deres eget madindtag for at sikre, at de små børn kan spise. Mere end 90% af børnene lider af alvorlig underernæring, og en lignende procentdel har infektionssygdomme, hvor 70% har haft diarré inden for de sidste to uger.

Og hvor er USA's regering i dette moralsk afgørende øjeblik for menneskeheden? Den 20. februar nedlagde USA endnu engang veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der krævede en øjeblikkelig våbenhvile og humanitær hjælp til Gaza. Dette er ikke en regering af, ved og for folket; det er en regering af, ved og for City of London og Wall Street-bankfolkene og deres unipolære verdensorden med evige krige og økonomisk kollaps.

Det er sådan, at kampen mod rendyrket ondskab ofte kan bringe det bedste frem i folk. Sydafrikas modige handling med at anklage Netanyahus Israel for folkedrab er et godt eksempel. Et andet er den brasilianske præsident Lulas gentagelse på sidste uges topmøde i Den Afrikanske Union af anklagen mod Israel om nazi-lignende folkedrab, for det landet gør i Gaza, og hans igangværende kampagne for at befri udviklingssektoren for byrdefuld gæld ved at konvertere den til investeringer i infrastruktur. Som en brasiliansk avis skrev: "Lula frigjorde det skrig, der sad fast i halsen på millioner af mennesker."

Som gruppe har BRIKS-landene (hvor Brasilien er et af de stiftende medlemmer) taget udfordringen op med at forme en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til erstatning for det bankerotte transatlantiske system. Som Venezuelas præsident, Nicolas Maduro, fortalte en lokal tv-station efter mødet med den besøgende russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, der lovede ham, at "som gruppens formand i år vil Rusland lette processen" for Venezuelas ønske om at blive medlem af BRIKS:

"Den gamle koloniale verden med krige, interventioner, folkemord og et overlegenhedskompleks" er ved at blive erstattet af "en ny verden med BRIKS," sagde Maduro. "Tendensen med fremkomsten af en ny verden og konsolideringen af BRIKS er uafvendelig, og Venezuela vil snart være en del af BRIKS," lovede han.

Foto: Credit: TLO

Sydafrika berører de bedre engle i vores natur

Den 20. februar 2024

Den Internationale Domstol (ICJ) har planlagt en høring om Israels 56 år lange administration af de palæstinensiske områder på Vestbredden og i Gaza. Der har været en slags "Spørg ikke, fortæl ikke"-politik i verden med hensyn til ansvaret for at skabe stabilitet i området. Men efter at ICJ vovede at stille spørgsmålet, har så mange lande fået tungen på gled, at høringen er planlagt til at strække sig over hele ugen.

I dag var det Sydafrikas tur, og landets ambassadør i Holland, Vusi Madonsela, talte i Haag med en særlig autoritet. Han påberåbte sig Sydafrikas "særlige forpligtelse, både over for sit eget folk og over for det internationale samfund, til at identificere, påpege og øjeblikkeligt bringe "apartheids uhyrlige og krænkende praksis" til ophør…." Målt i konfiskeret land, ulovlige bosættelser og to separate retssystemer for to kategorier af mennesker, palæstinenserne og israelerne, mente han, at Israel havde udført "en endnu mere ekstrem form for apartheid, end hvad blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land." Han sagde: "Vi, som sydafrikanere, fornemmer, ser, hører og føler denne virkelighed helt ind i vores inderste." "Israels apartheid må ophøre."

Da Sydafrika afsluttede apartheid, var det ikke for at hævne sig på hvide racister. Nelson Mandela forstod, da han forlod fængslet, at hævn kun ville få ham til at bære fængslet med sig. I dag er der ingen ende på apartheid i Israel, den dybt forankrede "herre/slave"-dynamik, fra nazitiden til i dag, som offer og undertrykker, uden en forpligtelse til at erobre og gøre regionens ørkener grønnere. Befolkningerne i regionen skal objektivt tage del i opgaven med at udvikle deres region med afsaltning af havvand, rigelig energi til en overkommelig pris fra atomkraftværker, massive kunstvandingsprojekter for at genvinde jordens potentielle frugtbarhed og alle de uddannelsesmæssige og kulturelle fordele, der skaber en grundlæggende optimisme i befolkningerne.

Det starter ikke med en våbenhvile eller en "jeg kan ikke holde det ud længere"-ageren. Det starter faktisk med noget meget grimt – eller faktisk med at konfrontere og tage fat på noget meget grimt, det nuværende katastrofale scenario foran os i Gaza, der starter med en million børn i Gaza på forskellige niveauer af underernæring og sult. Over 90 % af børnene under fem år i Gaza lever i alvorlig fødevarefattigdom og er ramt af smitsomme sygdomme. I løbet af de sidste to uger har omkring 70 % haft diarré – ikke let at håndtere hos en

baby, et lille barn eller yngre børn. Uger og måneder, hvor man har kigget væk og håbet på, at virkeligheden ikke ville indhente en, har skabt noget af et rod.

Den logistik, der kræves til den nødvendige tilvejebringelse af mad, rent vand, medicin og husly, er ekstraordinær – men i sidste ende så meget mere givende end krigsførelse (hvis man altså kan kalde operationer som reduktionen af Warszawas ghetto for "krigsførelse"). Det viser sig, at en sådan nødmobilisering blot er det første skridt i rækken af mobiliseringer, der er nødvendige for " Oase-planen" for regionen.

Sydafrika er enestående kvalificeret til at bringe en solidt funderet følelse af moral tilbage til vores civilisation, og man må håbe, at de udfører den mission på behørig vis. I dag, som deres handlinger i de sidste mange måneder vidner om, er der overensstemmelse i denne nye måde at handle på for en nation.

" Oase-planen" er frugten af en anden politisk fange, Lyndon LaRouche, som også forlod sit fængsel, ikke med hævn, ikke med et fængsel i bagagen, men med et dybt udviklet videnskabeligt geni for omfattende og transformerende økonomiske projekter, der er i stand til, som Abraham Lincoln udtrykte det, at tale til de bedre engle i vores natur.

Lincolns mere udførlige tanke, der henvender sig til en dybt splittet nation, er en passende optakt til undersøgelsen af de nødvendige handlinger, vi står over for:

"Erindringens mystiske akkorder, der strækker sig fra hver eneste slagmark og patriotiske grav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svulme, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur."

Foto: Credit: ICJ

Kan Amerikas historieløse forenede Stater huske præsidentembedets formål og funktion?

19. februar 2024

I går, på Præsidenternes Dag i USA (fejring af George Washingtons og Abraham Lincolns fødselsdage), indledte Den Internationale Domstol en seks dage lang undersøgelse. De behandler en anmodning fra FN's Generalforsamling om en rådgivende udtalelse fra domstolen vedrørende "israelsk praksis, der påvirker det palæstinensiske folks menneskerettigheder i det besatte område, herunder Østjerusalem." Selvom dette adskiller sig fra og går forud for den sag, som Sydafrika anlagde mod Israel den 26. januar i forbindelse med Hamas-angrebet den 7. oktober sidste år, er hensigten med begge sager den samme. Begge har til formål at tvinge verden til at stoppe massakren og deportationen af 2 millioner mennesker fra Gaza, som Israel samtidig ulovligt annekterer (700.000 "bosættere" på Vestbredden) og affolker, i antikkens "retssikkerheds" navn, der minder om den kejserlige lov, som blev håndhævet af Romerriget, som ødelagde Judæa og raserede templet i 70 e.Kr.

Et velovervejet telefonopkald fra den amerikanske præsident kunne, som det tidligere er blevet demonstreret af præsidenterne Eisenhower og Reagan, vende den forbrydelse mod menneskeheden, der nu er i gang i Sydvestasien. I stedet er den rolle, som USA's præsidentskab, den mest magtfulde udøvende institution i verden, spiller, i dette tilfælde yderst skammelig. Præsidentskabet, som engang blev

administreret af Washington, den øverstbefalende for Revolutionshæren; af Abraham Lincoln, den centrale øverstbefalende i Den amerikanske krig mod Løsrivelsen i 1861-65; og af Franklin Delano Roosevelt, leder af den mest magtfulde militær styrke i verdenshistorien fra 1941 til sin død i 1945, har undladt at handle retfærdigt over for befolkningen i Gaza, på Vestbredden, i USA og i hele verden.

Der var en amerikaner, der ville have handlet, hvis han var blevet valgt til præsident, for at udelukke muligheden for, at de omstændigheder, som verden står over for i Gaza nu, overhovedet kunne være opstået. Lyndon LaRouche, i sin allerførste af otte valgkampagner for USA's præsidentskab, drejede hele sin kampagne over på ideen om at genoprette retfærdighed i verden gennem oprettelsen af en International Udviklingsbank, et forslag, som først var blevet præsenteret for forskellige ledere, herunder fra Israel, Irak, Iran, Saudi-Arabien og andre nationer i april 1975. En senere version af dette oprindelige forslag blev kaldt " Oase-planen". Nu er en ny video om LaRouches Oase-plan blevet udgivet, og der må findes en måde at sikre, at mere end en million mennesker ser denne video og overvejer dens betydning for at nå frem til både en øjeblikkelig, såvel som en holdbar langsigtet plan for en retfærdig og fremgangsrig fred, ikke kun mellem israelere og palæstinensere, men også en fred, der fremprovokerer afviklingen af de anglo-amerikanske drabelige operationer i Syrien, Libanon, Egypten, Libyen, Sudan, Irak, Iran, Pakistan og Afghanistan – Sydvestasien, operationsområdet for den britiske efterretningsagent Bernard Lewis og hans følgesvende, Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski og Samuel P. "Civilisationernes sammenstød" Huntington.

De sidstnævnte var alle fjender af præsidentkandidat LaRouche. Det var der en god grund til. Om dem sagde LaRouche i en webcast den 24. januar 2002: " I USA har vi en gruppe, som har samlet sig omkring store institutioner, magtfulde finansielle

institutioner … som har samlet sig omkring folk som Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski, Samuel P. Huntington og andre. Disse mennesker, med visse militære skikkelser inkluderet, fremlagde en politik i 1950'erne, som er, hvad Eisenhower og MacArthur advarede imod. Det blev dengang kaldt en "utopisk" militærpolitik. Ideen var at oprette et amerikansk-domineret, anglo-amerikansk verdensimperium, ligesom Romerriget, baseret på den såkaldte professionelle soldat.

"Hvis man læser de bøger og artikler og diskussioner, som disse slyngler (hvis man vil give dem det rigtige navn) har skrevet, er deres politik at eliminere nationalstaten, oprette et verdensimperium i romersk stil under deres styre og skabe en militær styrke, som faktisk er udformet direkte efter det nazistiske Waffen-SS fra slutningen af Anden Verdenskrig: det vil sige tropper rekrutteret fra alle slags nationer til en styrke, som en dræberstyrke, til at føre evig krig, ligesom Waffen-SS. Så disse fyre er rigtige nazister. Det er utopisterne. Disse mennesker er forbundet med H. Smith Richardson Foundation, Olin Institute og så videre, American Enterprise Institute og så videre og så videre – de er forbundet med velhavende finansinstitutioner af samme type, fra USA og fra London, som bragte Hitler til magten i Tyskland i 1933-1934, som gjorde Anden Verdenskrig uundgåelig. Dette er fjenden! Det er den indre fjende, og den ydre fjende er af mindre betydning sammenlignet med den indre fjende." [Fremhævelse i original].

Bemærk den nylige alarmerende afsløring fra journalisten Tucker Carlson (hvis interview med Vladimir Putin kan vise sig at blive det mest sete interview i historien, med nu langt over en milliard visninger), at USA's efterretningstjenester forhindrede og blokerede ham i at gennemføre dette interview i tre år. Overvej nu: Hvis Carlson rent faktisk havde gennemført det interview i 2021, og det amerikanske folk og andre ville have hørt direkte fra Putin, hvad han rent faktisk tænkte på det tidspunkt, ville det så stadig have været muligt at

vildlede anglo-sfæren til at støtte "Rusland-Ukraine-krigen" og dens NATO-dækkende "finansielle atomkrig" – en krig, der nu kan omfatte tyveri fra Rusland af aktiver til en værdi af 300 milliarder dollars?

Naturligvis har det Globale Syd ikke den slags illusioner om "krigen mellem demokratierne og autokratierne". Det har den brasilianske præsident Lula gjort klart så sent som på sin rejse til det afrikanske kontinent, sine konsultationer med Egypten og sine taler på Den Afrikanske Unions topmøde i Addis Ababa. Den lille nation Yemen er nu ved at blive konfronteret med en europæisk flådeaktion mod den – USA og Storbritannien var åbenbart ikke nok – og Afrika og Asien, Kina og Rusland bemærker, hvad der sker. Der er forskel på magt og styrke.

I New York City i søndags, den 18. februar, mødtes en international forsamling for at forsvare og aktivere det amerikanske præsidentskab for den generelle velfærd. New Yorks uafhængige kandidat til USA's senat, Diane Sare, og den uafhængige kandidat til New Yorks 15. kongresdistrikt, José Vega, samlede knap 300 tilhængere af deres kampagner til et møde med talere og deltagere fra Europa, Afrika, Asien, Sydamerika og flere amerikanske stater. Dette var den faktiske sammensætning af det, der oprindeligt grundlagde USA, og på tærsklen til 250-året for dets revolutionære fødsel er det vigtigt at minde om dette.

USA er heller ikke i dag det, som landet kæmpede imod i sin egen revolution. Nationen lider imidlertid af et angstfremkaldt hukommelsestab om, hvad den enkelte borgers pligter – ikke rettigheder, men pligter – er. Når de selvstyrende institutioner og deres ledere svigter, kræver den amerikanske Uafhængighedserklæring, at den amerikanske borger griber ind for at "ændre eller afskaffe" sin regerings uretmæssige handlinger og den "lange række af misbrug", der truer livet, friheden og lykken for borgerne i denne eller enhver anden nation. USA's befolkning kan ikke nyde deres umistelige rettigheder, hvis deres regeringsinstitutioner

forsætligt og med ond vilje enten begår, muliggør eller tillader massehenrettelse af medlemmer af en anden suveræn nation eller et andet folk. For at genvinde sine umistelige rettigheder er det nødvendigt at overholde sine umistelige pligter.

For at gøre en ende på den nuværende uretfærdighed kan vi begynde med at cirkulere det forslag, som den afdøde amerikanske præsidentkandidat Lyndon LaRouche har udformet, kaldet "Oase-planen", til en holdbar løsning på den unødvendige brodermorderiske konflikt i Sydvestasien, eller hvis man foretrækker det britisk-koloniale "slavenavn", "Mellemøsten". Massecirkulationen af Oase-planen, især blandt unge, kan i dette øjeblik bogstaveligt talt redde liv i Gaza. Dette må ledsages af indgriben over for en amerikansk kongres, der er gidsel i sin egen spektakulære korruption gennem lobbyister og afpresning i "Anthony Weiner-stil". Dette skal ledsages af gadeaktioner, "teach-ins", der involverer fra 3-5 personer til en hel campus, og som bruger den 15 minutter lange video som katalysator for diskussion. Dette skal suppleres med resolutioner vedtaget af byråd og delstatsparlamenter og ved at "nævne navnene" på de personer, der er forbundet med de virksomheder, banker, karteller og militære institutioner, der fremmer og profiterer på krig. Dette inkluderer den "hemmelige regerings" mødding af tænketanke, fonde og internationale konferencer, "de klogeste fyre i rummet", som i "Enron-stil" har bragt nationen til randen af ødelæggelse.

Mens USA befinder sig lidt over et år fra 250-årsdagen for sin revolutionære fødsel, er der ingen kandidater, bortset fra de uafhængige kandidater fra New York, senatskandidat Diane Sare og New Yorks kongreskandidat José Vega, der overhovedet diskuterer dette faktum. Årsagen er, at andre, uanset deres tilsyneladende position, vælger at undgå at gå i skyggen af det ansvar, som denne nations grundlæggere har kastet. Det ansvar er over for fremtiden som historie, den fremtid, der er

udtrykt i “Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur”, udarbejdet af grundlæggeren af Det Internationale Schillerinstitut, Helga Zepp-LaRouche. Lad os derfor blive enige om at vandre i skyggen af vores glemte forfædre og udbedre og forløse os selv ved at vælge modigt at huske det virkelige amerikanske præsidentskab og den sag, som denne nation blev født for.

Foto: Norman Rockwell, an early version of his *Freedom of Speech* painting

---

München og Addis Abeba – et studie i kontraster

Ikke korrekturlæst

Feb. 17, 2024 (EIRNS)- Mens sikkerhedskonferencen i München omfattede den sædvanlige krigsgale skare, der var meget oprørte over Ruslands forfærdelige krænkelser af international lov i Ukraine, mens de forblev bemærkelsesværdigt tvetydige om Israels ødelæggelse af Gaza, bød Den Afrikanske Unions møde for stats- og regeringschefer i Addis Ababa på et meget anderledes sæt stemmer, der fokuserede på samarbejde for fred og ægte udvikling.

NATO-ledere gjorde, hvad NATO-ledere gør: Den tyske kansler Olaf Scholz opfordrede de lande, der har forpligtet sig til at levere våben til Ukraine, til at indfri deres løfter. USA’s udenrigsminister Blinken proklamerede, at enhver våbenhvile kun ville gavne Rusland, og advarede Kina mod at hjælpe Rusland, da Washington “ville se enhver form for militær hjælp eller unddragelse af sanktioner som et meget alvorligt problem for os og for mange andre lande rundt om i verden.” Ukraines

udenrigsminister Dmytro Kuleba delte sin vrangforestilling om en ukrainsk sejr: genoprettelse af territorial integritet, kompensation for skader, ansvarlighed for krigsforbrydelser og garantier for, at Rusland ikke vil udgøre en trussel i fremtiden. Og USA's vicepræsident Kamala Harris mødtes med Ukraines præsident Zelenskyy for at forsikre ham om, at de våben og penge, der kræves for at opretholde strømmen af ukrainere, der dør i kamp, ville blive opretholdt.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var en fornuftens stemme i München. "Uanset hvordan verden ændrer sig, er Kina et ansvarligt stort land, som vil holde sine principper og politikker konsekvente og stabile," sagde han. "I en turbulent verden vil Kina være en styrke for stabilitet."

"De, der forsøger at lukke Kina ude under påskud af at mindske risikoen, begår en historisk fejltagelse," tilføjede han. "Verdensøkonomien er som et stort hav, der ikke kan opdeles i isolerede søer. Tendensen mod økonomisk globalisering kan ikke vendes. Vi er nødt til at arbejde sammen for at gøre globaliseringen mere universelt gavnlig og inkluderende."

De visioner, der blev præsenteret i Addis Ababa, stod i skarp kontrast til den overordnede tone i München.

Formanden for Den Afrikanske Unions kommission, Moussa Faki Mahamat, talte om den voksende uretfærdighed, overherredømme og "magt gør ret" mentaliteten. "Det mest åbenlyse tilfælde," sagde han, "er Gaza i Palæstina." Det er ved at blive ødelagt, dets folk "næsten udryddet" og berøvet deres menneskerettigheder og værdighed. "Internationale rettigheder, internationale menneskerettigheder, menneskets rettigheder, selve moralen" bliver ignoreret og trampet på. De forsamlede ledere og gæster klappede, da han udtrykte sin glæde over Sydafrikas handling ved Den Internationale Domstol. Den afrikanske stemme for retfærdighed, sagde han, minder om Nelson Mandelas ord, som sagde, at frihed var ufuldstændig uden palæstinensernes frihed. Domstolens afgørelse var en

sejr, ikke kun for Sydafrika, ikke kun for Afrika, men for alle nationer, der står op for palæstinenserne.

Etiopiens premierminister, Dr. Abiy Ahmed, talte som den næste og fokuserede på, at afrikanske nationer bliver nøglespillere i udformningen af den økonomiske historie. Afrika var menneskehedens hjem, oprindelsen til landbrug, arkitektur og medicin. Kolonialismen holdt den afrikanske udvikling tilbage ved at undertrykke uddannelse, underminere kultur og begå økonomisk tyveri. Men kontinentet er velsignet med rigelige ressourcer, en ung befolkning og et stort potentiale. Han talte om Den Afrikanske Unions "Agenda 2063"-plan som den meningsfulde vision for fremtiden. Interkonnektivitet vil muliggøre større økonomisk integration og udvikling. Fred og stabilitet er grundlaget for udvikling, og det er gennem samarbejde, at dette vil være muligt.

Palæstinas premierminister Mohammad Shtayyeh bragte sine hilsner til Afrika fra det lidende folk i Palæstina, i Gaza. Israel lytter ikke til nogen, ikke engang USA, sagde han. Han bad om international handling for at stoppe drabene. Han talte om den igangværende aktivitet ved Den Internationale Domstol, både i spørgsmålet om folkedrab og i spørgsmålet om bosættelser som en form for kolonialisme. Hæv din stemme mod denne uretfærdighed og på vegne af det palæstinensiske folk, opfordrede han. Løft jeres stemme for at tvinge Israel til at tillade levering af varer, sundhedspleje, elektricitet og vand. Fred er mulig, men det kræver hjælp fra verdenssamfundet.

Sikkerhed og fred kan ikke opnås med magt alene. Man får ikke venner gennem magt. Det er kun gennem et perspektiv for fremtiden baseret på den fælles menneskelige stræben efter mening, efter vækst, efter at opdage og lære, efter at gøre godt, at fred er mulig.

Overvej situationen i Israel og Palæstina. I et halvt århundrede har Lyndon LaRouche og hans bevægelse organiseret

for et udviklingsperspektiv som et fundament for fred.

“Det objektive grundlag for en løsning [i Mellemøsten] er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på,” skrev Lyndon LaRouche i 1977. “Enhver anden tilgang vil mislykkes, vil hurtigt blive nedbrudt til farce – og sandsynligvis krig. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der danner grundlag for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere en høj grad af videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger.”

LaRouche-organisationens video om LaRouches “Oasis Plan” præsenterer et stærkt billede af den fremtid, der kan skabes.

Og en stor personlig begivenhed i retning af at realisere et humanistisk syn sker på søndag i form af Sare for Senate 2024 Presidents Day Conference.

Foto: Munich Security Conference. Credit: MSC

Lincoln/LaRouches ‘Nemesis-princip’ – man kan ikke narre hele verden, hele tiden

Ikke korrekturlæst

15. februar 2024 (EIRNS) – Først lidt efter lidt, og nu stykke for stykke, er de intetanendes kokon ved at blive afmonteret. Vægten er begyndt at falde fra øjnene og sindet på folk i den transatlantiske verden. Nu kan de svagt begynde at se det virkelige billede af “Kong Dorian Gray” – Charles af England og de andre lige så dekadente “fyrstendømmer og magter” – med alle deres laster, fordærv og synd skrevet i linjerne i deres

ansigter såvel som i de taler, vetoer og lovforslag, der præsenteres for kongresser og parlamenter, designet og anvendt til at fortsætte deres rituelle massemord på uskyldige, i Gaza og over hele verden, i retsstatens navn. Irland og Spanien, Tyrkiet og Egypten, stort set hele Afrika, selv Canada, Australien og New Zealand opfordrer til ikke at belejre/angribe Rafah. Hindustan Times rapporterede: "Den Afrikanske Union forhindrede angiveligt en israelsk delegation i at komme ind i sit hovedkvarter i den etiopiske hovedstad, Addis Ababa, onsdag [14. februar]. …. Den israelske delegation var der angiveligt for at præsentere sin holdning til Gaza-krigen." Sydafrikas udenrigsminister Naledi Pandor, som talte uden for mødet, sagde om de igangværende kriminelle handlinger: "Vi mener, at dette bekræfter de beskyldninger, vi har fremsat over for ICJ om, at folkedrab finder sted i de palæstinensiske områder, i de besatte områder – den israelske regerings handlinger beviser helt klart, at det, vi har sagt, er sandt."

Gå ikke glip af det virkelige drama i dette "verdensøjeblik" på grund af valg og andre distraktioner. Lige nu holder hele verden ikke kun øje med Gaza, men hele verden er også ved at blive klar over, at der findes en anden løsning end krig. Hvis den russiske journalist Pavel Zarubins udtalelse i begyndelsen af hans interview med præsident Vladimir Putin i går – "Hr. præsident, Deres interview med Tucker Carlson er allerede blevet set 1 milliard gange" – virkelig er korrekt, ville det betyde, at siden sidste torsdag, den 8. februar, er den psykologiske barriere, det "Russiagate"-drevne elektroniske mediehegn, der omhyggeligt blev rejst omkring "krigsforbryderen" og "galningen" Vladimir Putin, blevet brudt på en uge; kendskabet til hans faktiske forslag til fred og en forhandlingsløsning for at afslutte krigen i Ukraine er blevet kendt for de uvidende. Det betyder, at med den rette kombination af vellykkede initiativer fra oprørske kræfter, kan indflydelsen fra de engang så dominerende " etablerede medier" blive fjernet og endda væltet – ligesom Berlinmuren –

hvis vi handler intelligent.

Det er de heldige, men midlertidige omstændigheder, der gør, at videoen "The Oasis Plan-LaRouches løsning for Mellemøsten" og Det Internationale Schiller Instituts "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" kan opnå et samlet oplag på over 1 million. Den Internationale Fredskoalitions proces, som Helga Zepp-LaRouche tog initiativ til, og "De ti principper"-metoden, som denne proces er konceptuelt baseret på, har sat os i stand til at katalysere en sådan udvidet og ekspansiv dialog. Hvis alle, der virkelig ønsker at se en ende på folkemordet i Gaza, af vores energiske udbredelse af videoen og de "Ti Principper" ledes til at konkludere, at der ikke kan være nogen ende på dette "Mellemøsten"-mareridt uden indførelsen af en retfærdig, varig løsning på denne mest manipulerede af geopolitiske konflikter, en løsning, der klart er i alle involverede parters gensidige interesse, så vil vi have magten til at få freden til at ske. Det er fornuftens magt, anvendt i ånden fra det 18. århundredes pamfletkampagner med Tom Paines Common Sense og The Federalist Papers, og anvendt til dette formål af det 21. århundredes elektroniske kommunikationsmidler, som er vores "hemmelige" våben. Samtidig med at de anvendes af mange rundt om i verden, i forbindelse med det nyligt opståede fremstød, anført af BRIKS og andre nationer, for det, Lincoln kaldte "en ny fødsel af frihed", kan vores ideer nedbryde murene af tavshed, accept og tilpasning gennem den sikre trompet af fornuft, kærlighed – og LaRouches videnskab om fysisk økonomi.

Foto: *Nemesis* (1837) by Alfred Rethel